

PÅSKESEGLET

 Sannelig et privilegium å være her denne morgen, på denne fødselsdagen til Full Gospel Businessmen sin lokalforening her i Phoenix, og å vite at Herren gav meg en liten del i det, å være del av dette fellesskapet. Jeg ønsker å bringe hilsener til broder Carl Williams og hans kone, broder Stromei, resten her på plattformen, broder Shores, broder Outlaw, forkynnerne, og alle dere godtfolk.

² Dere vet, jeg—jeg hadde en fødselsdag forrige uke også. Og jeg er bare lite grann eldre enn en lokalforening. Jeg tror han sa, “Fem og . . . år gammel, for lokalforeningen.”

³ Noen sa, her om dagen, sa, “Hvor gammel er du, broder Branham?”

⁴ Jeg sa, “tjueseks.” Og jeg sa, “Jeg strøk bort de første tjuefem årene. Jeg tjente Ham ikke så bra i dem.” Jeg sa, “Jeg håper Han gjør også.” Å få Ham til å gjøre det ville være annerledes.

⁵ Men det er godt å være her. Og nå ønsker vi ikke å ta for mye av tiden deres. Fordi vi . . . Jeg er—jeg er alltid redd, etter at jeg hører noen av disse vitnesbyrdene, og ting som skjer, at jeg . . . og sanger, for at jeg skal gjøre noe som vil ødelegge det. Og jeg ønsket å legge til det, hvis det skulle være noe jeg kunne legge til det. Disse søstrene . . .

⁶ Den broderen som sang sangen i morges, den fargede broderen, jeg satte pris på det, *Hans øyne følger spurven*.

⁷ Og disse søstrene som sang denne sangen, den har vært en av mine hjelpere siden jeg var her første gang. Jeg har den. Jeg har den på en plate, og jeg har rett og slett spilt den ut, *Jeg ønsker å snakke gjennom det med Ham*. Og jeg spurte broder Dawson Riley der, min venn, om han ville, noen av dem, om de ville se om de kunne få disse damene, om de fremdeles var her på jorden, til å synge den igjen denne morgen. Og jeg håper Terry fikk den. Og jeg regner med at han gjorde. Jeg ønsker å ta den opp derfra, kanskje på en plate eller noe, for jeg liker virkelig den sangen. Og det er mitt—mitt begjær, er å snakke gjennom det med Ham. Jeg tror vi alle ønsker å gjøre det. Det er derfor vi er her denne morgen.

⁸ Nå, de kommende møtene neste uke. Er det i orden å nevne det? [En broder sier, “Javisst.”—Red.] Jeg—jeg kommer til å være hjemme denne kommende uken, på tabernaklet, neste søndag, for Påskekudstjeneste. Lørdag kveld, søndag og søndag kveld. Og så drar jeg tilbake til California. Alle dere mennesker der i California, jeg ville sannelig blitt glad for å se dere på møtet der borte. Og jeg tror at Billy har sendt ut

feil annonse. Er . . . Han sa, "På Biltmore Hotel," Jeg tror, "det vil være på." Det er . . . [Noen sier, "Fikk ikke tak i det."] Fikk ikke tak i det. Og det er på Eastmont? ["Embassy."] Embassy, Embassy Hotel. Så noen av Full Gospel folket der borte vil la dere få vite om det, hvis dere er i området der.

⁹ Og så kommer vi tilbake derfra, og jeg drar til Sør Afrika da. Bare én måned fra i dag, setter vi seil for Sør Afrika, og forventer en herlig tid i Herren, omtrent tre nasjoner der nede. Så vi—vi ber sannelig om deres bønner. Jeg vil antagelig ikke få anledning til å treffe dere igjen, om Herren fremdeles vil la oss dra, før jeg kommer tilbake. Og jeg håper jeg har en herlig rapport til dere når vi kommer tilbake.

¹⁰ Forrige gang der nede, tror jeg at Herren gav meg det største møtet jeg noen gang har hatt. Og en gang, for et alterkall . . . Nå, dette er ut av innfødte kledd i pledd. Så langt jeg vet, var det tretti tusen som tok imot Kristus på én gang. Og vi tenkte kanskje de mente fysisk helbredelse, fordi det hadde vært omtrent tjuefem tusen helbredet på en gang. Og dagen etter, ordføreren i—i Durban, som er Sydney Smith, sa, "Gå til vinduet ditt, se hva som kommer nedover gaten." Og det var lastebillass etter lastebillass, bare lastet fulle av krykker og ting, bare dynget opp; som de kom bak, de innfødte, som var i krig med hverandre, kom nedover gatene i byen mens de sang *Bare tro* på sitt morsmål.

¹¹ Jeg sier dere, hjertet mitt frydet seg. Som . . . Når du ser noe som det, broder Shores, da føler du at arbeidet ditt ikke er forgyeves. Du skjønner, du prøvde. Og jeg håper at Gud gjentar det igjen, ikke på grunn av, fordi vi skal ned dit, men fordi vi ser etter Herrens Komme.

¹² Og som sangen sa, vi leter etter dette lille, fortapte fåret. Det er den . . . Han—Han vil ikke komme før det fåret er inne. Alle sammen må være i folden. Han vil ikke lukke døren før den siste er inne. Så, forkynnerbrødre, jeg er sannelig med dere denne morgen i å prøve å finne dette siste fåret. Den er kanskje i Phoenix denne morgen. Jeg vet ikke. Men når den siste kommer inn, da vil Hyrden lukke døren.

¹³ [En broder sier, "Broder Branham?"—Red.] Ja? ["Kan jeg bare si en ting?"] Visst kan du det. ["Jeg glemte noe. Vi har snakket om . . ." Tomt spor på lydbåndet.] Det er helt i orden. ["Og jeg vet, alle glemmer ting, en og annen gang."] Jeg gjør ikke. ["Åh!"]

¹⁴ Jeg er en slik som må skrive ned det jeg skal si, nesten. Jeg er . . . Som jeg blir eldre synes jeg det er vanskeligere å huske, notere ned mine Skriftsted, og så videre. Det pleide å være slik at jeg kunne få plass til omtrent femti Skriftsteder i hodet mitt, og ikke en gang. . . gå rett gjennom det, men det har gått mange harde mil siden de dagene.

15 Så vi venter på Herrens Komme. Herren velsigne dere alle!

16 Og så kommer du opp hit, og du tenker. Du setter deg ned her og hører disse menneskene vitne. Du tenker, "Vel, når jeg kommer opp, skal jeg si noe om det." Så er det så mye å si at det ville tatt hele dagen å si det. Men jeg setter sannelig pris på dere alle. Må denne lille lokalforeningen bare fortsette å vokse. Må enhver menighet i Phoenix hele tiden vokse inntil Jesus kommer, er min oppriktige bønn.

17 Nå, jeg tror, bare for å hvile oss bare en liten stund, la oss stå opp mens vi ber. Vil dere?

18 Allmektige Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, Som reiste Ham opp fra de døde, og har gitt Ham til oss som offeret, og en Herre og Frelser. Vi er så takknemlige til Deg for dette privilegium som vi har denne morgen, å stå i Ditt Nærvær, med Ditt folk som har blitt gjenløst og som venter på Hans herlige andre Komme, for å ta oss til Seg Selv. Hvis det er synd iblant oss Herre, rens oss med Din isop. Og vi ber, Himmelske Far, at Du vil helbrede enhver syk person som er i vår midte.

19 Og om det tilfeldigvis skulle være noen som ikke kjenner Deg, i denne herlige dåpen i den Hellige Ånd som vi så oppriktig kjemper for, og sier er et krav, i følge Skriften for denne siste tid. Vi ber, Gud, at Han vil falle på oss alle i dag, og døpe oss som nye inn i Legemet, og bring inn dem som er ute, også Far.

20 Velsigne oss som vi leser Ditt Ord og forsøker å tale det som er Sant om Ditt Ord. Lukk våre munnar til det som er usant, og åpne våre hjerter og munnar til det som er Sannhet, idet vi overgir oss til Deg. Bruk våre munnar til å tale, og våre ører til å høre, og våre hjerter til å ta imot. For vi ber om det i Jesu Navn, Som har fastsatt det til å være slik. Amen.

21 Jeg ønsker å lese fra det Hellige Ord, tre steder i Bibelen. Og om dere vil notere ned disse, og dere ønsker å gå helt gjennom dem, og lese dem som ytterligere informasjon, ville jeg bli veldig glad om dere skrev dem ned. Stedene jeg kommer til å lese fra er Matteus 28:1-10, og så Åpenbaringen 1:17-18, Romerne 8:11. Og la meg gjenta dem igjen. Og nå Matteus 28:1 til 10, Åpenbaringen 1:17 til 18, og Romerne 8:11.

22 Vi nærmer oss nå Påske. Og som dere får med dere stedene, og noterer det ned. Jeg tror at denne kommende uken er den mest og den største historiske uken av alle årets uker. Jeg tror at den største tingen vi vil feire denne uken, denne kommende uken, var den største hendelsen som noen gang har funnet sted på jorden. Jeg tror ikke noe kunne overgå det. Du sier, "Vel, korsfestelsen var viktig." Men mange menn har dødd, mange menn har blitt korsfestet, til og med i vår Herres selvsamme dager. Men det var bare Én av dem Som stod opp fra de døde. Det forseglet det.

²³ Nå ønsker jeg å lese. Og dette er på en måte et lite før-Påske-budskap, om Herren vil, omtrent førti minutter. Og la oss nå lese fra Matteus evangelium, begynnelsen av det 28. kapittel.

Etter sabbaten, da den første dagen i uken begynte å lysne, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se graven.

Og, se, det ble et stort jordskjelv: for en Herrens engel kom ned fra himmelen, gikk bort og veltet steinen fra åpningen, og satte seg på den.

Hans ansikt var som lynet, og hans klær så hvite som snø:

Og skjelverne . . . vaktene (unnskyld meg) skalv av frykt for ham, og de ble som døde menn.

Og engelen tok til orde og sa til kvinnene: Frykt ikke: for jeg vet at dere søker Jesus, den korsfestede.

Han er ikke her: for han er oppstått, som han sa. Kom og se stedet hvor Herren lå.

Og skynd dere, og si til disiplene hans at Han er oppstått fra de døde: og, se, han går foran dere til Galilea; der skal dere se ham: se, jeg sagt dere det.

Så skyndte de seg bort fra graven med frykt og stor glede; og de sprang og fortalte det til disiplene.

Og da de gikk for å fortelle det til disiplene hans, se, da møtte Jesus dem og sa: Vær hilset. Så kom de fram og grep om føttene hans, og tilba ham.

Da sa Jesus til dem: Vær ikke redde: Gå og si til mine brødre at de skal dra til Galilea, og der skal de få se meg.

²⁴ Og Åpenbaringen, det 1. kapittel, og det 17. og 18. verset.

Og da jeg så ham, falt jeg ned som død ved føttene hans. Og han la sin høyre hånd på meg, og sa til meg: Frykt ikke; Jeg er den første og den siste:

Jeg er han som lever, og var død; og, se, Jeg er levende i all evighet, Amen; og har nøklene til dødsriket og helvete.

²⁵ Og i Romerbrevet, det 8. kapittel, og begynner med det 11. verset.

Men hvis hans Ånd som oppreiste Jesus fra de døde bor i dere, da skal han som oppreiste Kristus fra de døde, også levendegjøre de døde legemene deres ved sin Ånd som bor i dere.

²⁶ Nå stoler jeg på at Herren Jesus vil legge Sine velsignelser til lesningen av disse Ordene. I det vi ser at, Påsken, jeg har merket det i mitt eget hjerte som det største møtet, eller årets største hendelse.

27 Jeg ønsker å be dere om å ha meg unnskyldt et lite øyeblikk. Er ikke det litt bråkete for dere der ute, en slags uling? Er det ålreit? Kan dere høre det ålreit slik? Åh! Dere kan ikke høre det. Er dette bedre, slik som dette? Jeg ville ikke gå for nærme.

28 Nå, grunnen til at jeg sier dette er fordi at i Påsken beviste Han hva Bibelen hadde sagt. Alle Skriftord som var skrevet at Han skulle gjøre, Han forseglet Sin Messiasverdighet da Han stod opp fra de døde, Påskeseglet. Vi har så mye av det i dag, vi snakker om, at, å kjøpe Påskesegl. Vel, denne morgen ønsker jeg å snakke om: *Påskeseglet*. Det er et annerledes segl enn hva vi kjøper med våre penger, som et segl til å sette på brev, tror jeg, Tuberkuloseforeningen eller hva enn de kaller det. Jeg—jeg tror dette seglet er et litt annerledes segl. Og siden Påske er den store dagen i året for oss Kristne som hevder å være Guds barn, vil jeg prøve å trenge inn i det og se hvordan vi skulle være i fellesskap med denne veldige sak som Kristus gjorde for oss.

29 Guds Ord ble talt, mange, mange hundre år før Hans Komme, om Hans korsfestelse, og om Hans død, og om Hans lidelse, og også om Hans oppstandelse. Vi kommer til å gå gjennom disse møtene, kanskje, neste uke, som vi hører på våre—våre radioprogrammer; og i våre menigheter, med våre pastorer, og så videre, denne kommende uken.

30 Men av alle dager og alle tingene Jesus gjorde, og vi setter sannelig pris på all Hans stadfestelse av Guds Ord og hva Han gjorde for å oppfylle Det. I å helbrede de syke, reise opp de døde, kaste ut djevlr, forkynne Evangeliet til de fattige, og oppfylle hvert Ord som Gud sa at Han ville gjøre når Han kom. Og så også lide for våre synder, i vårt sted, for å være forsoningen for synd, på korset, hvor ingen andre kunne ha gjort det enn Han. Men over alt det, tror jeg Påsken forseglet hele saken.

31 Fordi, det hadde vært profeter på jorden som hadde profetert før Ham. Det hadde vært profeter på jorden som hadde helbredet de syke, til og med oppreist de døde, og gjort de samme tegn som Jesus gjorde.

32 Men Påsken beviste det. Den forseglet Guds Ord for all evighet, for den sanne troende. Alt tungsinn og tvil ble knust i biter denne velsignede morgenen. Menneskeheten hadde blitt stengt inne, som man sier, i et fengsel, selv for religiøse mennesker før denne dagen, fordi de hadde blitt . . . sett store religiøse bevegelser, og den Hellige Ånds virksomhet, og så videre. Men da et menneske døde, avgjorde det ofte saken. Men da denne Ene kom, og sa, "Jeg har makt til å legge Mitt liv ned; Jeg har makt til å ta Det igjen." Og så gå og bevise hva Han sa. For meg er det—det seglet på det, når—når noe blir sagt og deretter blir grepet tak i og bevist.

33 Hvis en mann sa, som Kolombus, trodde at verden var rund, og han betraktet skipene, som vi blir fortalt, hvordan

de kom inn, og han kunne se masten lenge før han kunne se skipet. Og det beviste for ham at verden var rund. Folk trodde ikke på det i de dagene, men han var en mann med visjon. Han dro ut for å bevise nøyaktig hva han hadde en visjon om, at det var sannheten.

³⁴ Og Gud satte Seg fore å bevise Sitt Ord som Sannheten. Så Han . . . Det var bare en Mann som kunne gjøre det, og det var Jesus. Og Han kom og beviste at det var Sannheten. Det forseglet det. Og det brøt alle segl av tungsinn, og feide av banen all overtro fra andre religioner, og så videre, hvor store menn hadde stått frem og sagt veldige, fantastiske ting. Men de er alle sammen i graven. Men vår Kristne religion er den eneste som har den tomme graven. Og det beviser for meg at Han er de dødes Gud, og de levendes Gud, at Han kunne oppreise de døde, tilbake til livet igjen. Og jeg . . . denne livgivende kraften, Hans livgivende Ånd, har bevist gjennom årene at Han er den Ene Som kan levendegjøre de døde, tilbake til livet igjen.

³⁵ Og da Han beviste ved Sitt løfte, denne mektige beseirende kraften som Han hadde, Påskemorgen beviste Han at Han kunne beseire død, helvete og graven. “Jeg er Han som var død, og lever igjen, og lever i all evighet; og har nøklene til—til døden, helvete og graven.” Hvilken uttalelse for hvem som helst å komme med. Og ikke bare kom Han med den, men Han hadde allerede bevist at Han—Han hadde hva Han hevdet å ha.

³⁶ Og jeg tror, må Gud fremskynde den dagen da vi, som Kristne som tror denne Bibelen, kan bevise hva vi snakker om. Ser dere? Det er hva som lager, som sagt for en tid siden, “Jordens salt,” sa søsteren. Det stemmer. Verden leter etter dette saltet. Og når vi kan bevise med våre liv, og ved Bibelen, at våre liv stadfester at dette Ordet lever i dag, at det er dagen vi ser etter.

³⁷ Ordet, “Denne Ånd . . .” Romerne 8 der, dette 11, sa, “Hvis den Ånd som reiste opp Jesus Kristus er i dere, vil den også levendegjøre deres dødelige kropp.” Ikke bare beviste Han for Ham, for oss, at Han var Jehova Gjenløseren og hadde makt over døden, helvete og graven, men Han har også gitt oss tilgangen til den samme Ånd, så vi selv kan ha forsikringen om at også vi er levendegjort av den Ånden. For Ånden som reiste opp Jesus fra de døde bor i din kropp. Den vil også levendegjøre din dødelige kropp. Nå, ordet *levendegjøre* betyr “å bli gjort levende etter døden”. Etter at det er dødt, så vil det bli levendegjort.

³⁸ Verden hadde vært stengt inne i tvil i mange tidsaldre inntil da. Dette ble bevist, ikke bare snakket om, men ble bevist. Jeg tror at hva som helst som er verd å ha med å gjøre . . .

³⁹ Som Jesus sa, “Gå dere derfor og undervis alle nasjoner. Og bevis for dem ved å demonstrere Guds kraft for dem. Disse tegn skal følge dem som tror.” De som lover og sier at de tror,

Han gav oss en klar forståelse av det, at, “Disse tegn ville følge dem som tror.” Det ville være beviset på deres vitnesbyrd. Nå, vi kan si at vi tror. Men inntil vi er, har det beviselige tegn som Han sa ville være på oss, så bare *bekjenner* vi å være troende, og *besitter* ikke det å være troende.

⁴⁰ For, husk, for noen få dager siden hørte jeg på et—et radioprogram på KAIR nede i Tucson. Og denne forkynneren hadde tatt parti imot oss, at, “Pinsereligionen ikke var noe annet enn bare en bløff. Det var. . . Skulle ikke høre på det. Det var ustabil.” Og sa, “Enhver mann som talte i tunger, og disse tingene, og hevder å skulle helbrede de syke, og så videre, ved bønn, at man skulle ligge unna det. Og å be for disse stakkars skrøpelige menneskene, fordi de var i en—en vrangforestilling, at det var noe galt med dem.” Åh, hvor jeg skulle likt å snakket med den broderen bare en liten stund! Og han sa at den. . . “At, det kun ble gitt til apostlene på Pinsefestens Dag, og det var alt.”

⁴¹ Jeg ser at, tretti år senere, innsatte Paulus disse gavene i Menigheten. I Første Korinterbrev 15, at, “Han satte i Menigheten gaven til å tale i tunger, mirakler. Og alle disse andre gavene ble satt i Menigheten.”

⁴² Jesus sa det. “Gå dere ut i all verden og forkynn Evangeliet til enhver skapning.” Hvor langt? “Hele verden.” Til hvem? “Enhver skapning.” De har ikke mottatt Det ennå. “Og disse tegn skal følge dem som tror.” Hvor lenge? “Hele verden.” Til hvem? “Enhver skapning. Disse tegn skal følge dem, i hele verden, og i enhver skapning. Disse tegn skal følge dem; i Mitt Navn skal de kaste ut djevler; tale med nye tunger; om de tar opp noe dødelig, eller en slange, eller drikker noe dødelig, skal det ikke skade dem; de skal legge hendene på de syke, og de skal bli friske.” Det var Hans siste befaling til Menigheten, Markus det 16. kapitell.

⁴³ Paulus setter disse gavene inn i Menigheten tretti år senere. Og sa i Galaterne 1:8, “Hvis en Engel fra Himmelen forkynner til dere noe annet Evangelium enn Dette som allerede har blitt mottatt,” skjønner, allerede blitt forkynt, “la ham være forbannet.” Jeg tror at pinsen begynte uten en slutt. Jeg tror at den er for enhver skapning, til enhver tid, på alle steder, at pinsen alltid skulle forbli. Pinsevelsignelsene skulle være over folket.

⁴⁴ Og nå, hva er denne pinsevelsignelsen? Det er bekreftelsen på oppstandelsen. Ikke å undres at Evangeliet Selv betyr “gode nyheter.” Gode nyheter om hva? Han har stått opp fra de døde. “Og fordi Jeg lever, lever også dere.” Dere som en gang var døde i synd og overtredelser, Gud har gjort oss levende sammen, ved den Ånd som reiste opp Jesus fra de døde. Og vi sitter nå på Himmelske steder med Ham, og har samfunn med Ham, samtaler med Ham. Hvilken glede å fortelle folk den historien, som tror at det er Sannheten!

45 Jeg undres i dag. Det er hva som skjer. Får vi virkelig folket til Gud, eller får vi dem bare til gudstjeneste? Vi må få dem til Kristus, hvor denne livgivende kraften. Det er fint å gå på gudstjeneste. Sannelig. Hvis det er så langt vi går, er det ikke langt nok. Når du kommer på møte, er det bra. Men gå videre til Kristus, fra kirken, fordi vi må motta denne livgivende kraften hvis vi noen gang forventer å være i den store oppstandelsen, fordi det er den eneste tingen som noensinne vil ta oss fra de døde. "For hvis denne Ånd som reiste opp Jesus fra de døde bor i dere, vil Den også levendegjøre, forårsake, gi liv til deres dødelige kropp." Hvilket løfte til oss!

46 Legg nå merke til dette. Selve essensen av denne oppstandelsen er å fortelle og å vise, og å bevise at Jesus har stått opp fra de døde. Han er ikke død. Han lever. Han lever her. Han er i oss. "Jeg vil være med dere, til og med i dere. En liten stund, og verden ser Meg ikke lenger. Men dere skal se Meg, for Jeg skal være med dere, endog i dere, inntil verdens ende."

47 Nå, som Kristne hevder vi alle at Han lever, eller at vi har blitt levendegjort fra—levendegjort fra liv. . . fra døden til Livet, ved Hans Ånd. Og hvis vi ikke har blitt levendegjort, så har vi ikke blitt gjort levende.

48 Vi skal nå gå dypere inn i dette emnet, om Herren vil, og på et vis undervise om det i noen få minutter, hvordan: vi er vi gjort levende, og kan vi være sikre på at dette er Sannheten?

49 Nå, dette er ditt eget liv, dette er mitt liv. Det er hvor. . . Hvis dette ikke er Sannheten, det jeg kommer til å si, så er jeg en av de mest uforstandige mennesker i verden. Jeg har gitt livet mitt for noe som det ikke er noe i, og det har dere også. Men hvis det er Sannheten, da skylder jeg alt som jeg er. Jeg skylder alt som jeg kan bli, til saken, som vi står for. Og jeg tror at vi ikke må miste vår entusiasme.

50 Og som vi ser Påsken nærme seg, så gjør det bare noe dypt inni meg, siden jeg—jeg vet at det er dagen da tingen ble forsegleet for alltid, i Guds øyne.

51 Nå, vi ser, det er den samme Ånd som oppreiste Ham fra graven, som bor i oss. Nå, hvordan kan det være tilfelle? Ånden som reiste opp, Gud, Jesus fra de døde, har bosted i oss.

52 Nå, nå, det er Ånden som gir liv. Det er ikke Ordet som gir liv. Det er Ånden som levendegjør Ordet, eller gir Ordet Liv, gir Det vinger til å fly, gir Det tilgang. Det er Ånden som gjør det.

53 Nå, hveten alene er bare en hvete. Men når det livgivende liv kommer inn i den, inn i hveten, så gir det den liv. Og vi som en gang var døde, skapt i Guds bilde, og likevel døde i synd og overtredelse, hadde Gud en måte å få dette livgivende Livet inn i deres dødelige kropp. Jeg snakker om kroppen din.

54 Nå, Jesus var Ordet. Dere tror det, gjør dere ikke? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] "I begynnelsen..." Johannes Evangelium 1, "I begynnelsen var Ordet, Ordet var med Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble gjort kjød og bodde iblant oss."

55 Nå, som den lovede Messias, levendegjorde Han hvert Ord som var profetert at Han ville gjøre. Helbrede de syke, og hvordan Han ville bli født av en jomfru, alt det, gjorde det. Det er sant. Han var Ordet, åpenbart her på jorden, men Han kunne ikke gjøre dette kun som et Menneske. Det krevde at Guds Ånd bodde i Ham for å levendegjøre disse løftene for Ham. Jeg håper at vi får dette veldig klart nå. Jesus, som var et Menneske, Ham Selv, kroppen, men det krevde Ånden i Ham, Ånden. "Det er ikke Jeg som gjør gjerningene. Det er Min Far som bor i Meg. Han er Den som gjør gjerningene." Skjønner? Jesus Selv var Ordet, fordi Han var. Før Gud. . .

56 Dette er et dårlig ord å bruke, og jeg håper dere tar det på rett måte, foran en forsamling. Men Han var forutbestemt ved Guds forutviten, hvordan Guds plan ville være, at Han ville sende en Gjenløser, og denne Gjenløseren kunne bare være Hans Egen Sønn. Så da var det Guds løfte, hele veien fra Edens hage, at Jesus ville være her. Her var Han som et Menneske, født av en jomfru, men Guds Ånd måtte til for å levendegjøre det Ordet for Ham. Og Han var Ordet, levendegjort, Ordet levendegjort for den tiden. Tiden hadde kommet da du måtte ha en Gjenløser. Loven hadde sviktet. Andre ting hadde sviktet. Nå, det må en Gjenløser til, og Han var den lovede Gjenløseren. Han ble gjort levende ved Guds Ord.

57 Og nå, hvis denne samme Ånd som var på Ham for å være Gjenløseren i den tidsalderen, hvis løfte vi nå har tatt imot i disse siste tider, hva som ville skje. Hvis du blir en del av det Ordet, er du gjenløst med Ham, fordi den samme Ånd som bodde i Kristus bor i deg, og levendegjør ditt liv til denne tidsalderen. Og Den vil også, i endetiden, gi liv til deres dødelige kropp, gjenoppreise dem, bringe dem opp igjen. Det tar tungsinnet bort når vi ser på det, i det. Og det er Sannheten. Ser dere?

58 Romerbrevet her, Paulus har bevist det for oss. Ser dere? "Hvis Ånden som oppreiste Jesus fra de døde bor i dere, vil den også levendegjøre deres dødelige kropp." Dette er den samme Ånd som reiste Ham opp, som levendegjorde den sanne troende til Evig Liv. Ånden som reiste opp Jesus fra de døde tar bolig inne i den troende, levendegjør den troende til Evig Liv.

59 Det er bare ett Liv, én Evig Ånd, ett Evig Liv, og det er Gud. Gud alene er den Evige. Og vi som da er Hans barn er del av Ham, det vil si; egenskapene av Hans tanker. Og tanken blir uttrykt og blir et ord. Så hvert individ her inne som eier dette

Evige Liv var før verdens grunnleggelse i Guds tanker. Det er den eneste måten det kan være på, fordi du er en egenskap. Det er en uttrykkelse av en tanke, har blitt et Ord. Og et Ord kommet til Liv, og det er Evig. Det er grunnen til at vi har Evig Liv. I det samme prinsippet som Guds store Sønn, Gjenløseren; vi blir Guds sønner og døtre gjennom den samme Ånden, ved den samme Guds forutviten.

⁶⁰ Se på de millioner på jorden som ikke tok imot Det da Jesus var her. Men hvor takknemlige vi skulle være denne morgen, å vite at vi har det direkte beviset og de bibelske belegg på at vi er inkludert i den store oppstandelsens morgen som kommer, den store Påsken. Vi har pantet på det, akkurat nå, i våre dødelige legemer. De forutbestemte er de første, selvsagt, som vil bli gjort levende, når den Hellige Ånd kommer for å kreve Sine egne.

⁶¹ Nå, det der er en veldig uttalelse, og jeg vil at mine forkynnerbrødre skal prøve å forstå dette. Skjønner? I begynnelsen, Gud den store Ånd, var Han ikke en gang "Gud" da. Han var Den Evige. *Gud* er et "objekt for tilbedelse". Han hadde ikke noe til å tilbe Ham. Det var ingen—det var ingen Engler, ingen ting. Bare Gud alene, Han alene er Evig. Men, for å kunne være Gud måtte det være noe som kunne tilbe Ham, så Han skapte Engler, og Vesener, og Kjeruber, og så videre, til å tilbe Ham. Hans store plan begynte åpenbare seg.

⁶² Men husk, du, i den—den skikkelsen du er i denne morgen, hvis du ikke var i Hans tanker da, er du det ikke nå. For du, det er en del som er i deg som er Evig, og Evig tilhører bare Gud. Og i Gud var Hans tanker om deg der du sitter akkurat nå. I Hans tanker stod jeg bak talerstolen denne morgen, fordi Han er uendelig og vet alle ting. Derfor visste Han om både begynnelsen og enden, fordi Han er Evig. Og du, ved å være en Guds sønn eller Guds datter, da var du i Hans tanker i begynnelsen.

⁶³ Og så, da den Hellige Ånd kom, og du er på jorden, vandrende omkring her som en synder, langt inne i livet ditt er det noe. Du vet ikke hva som skjer, men du sulter. Jeg hørte den presbyterianske broderen. Jeg hørte baptisten snakke om, bak der, han var en—en fri-vilje baptist, forkynner hvor han kan. Min medbror, den, du, det er noe i deg, noe som du aldri la inn der. Det er noe som du ikke kunne begjære å være der inne. Det er noe som er i motsetning til din egen natur. Det er Guds forutviten som finner sted, Guds Ord.

⁶⁴ Og Jesus ble født Guds Sønn, til å være Immanuel, den fullstendige uttrykkelsen av Gud i en Mann. Og Han fant Ham i fullkommen lydighet nede ved Jordanelven, hvor Han ble døpt av denne profeten. Og så snart som Han adlød Ham og steg opp av vannet, åpnet Himlene seg for Johannes. Og han så den Hellige Ånd stige ned fra Himmelen og si, "Dette er Min elskede Sønn." Skjønner? Fullkommen lydighet, Ånden hadde pekt Ham ut, i lydighet.

65 Åh, mann eller kvinne som er på avveier denne morgen, når du sitter her og det er noe i deg som forteller deg at Dette er rett, det er den Hellige Ånd som søker deg, for å føre deg til en kunnskap om Sannheten for denne tiden vi nå lever i, ikke en tid som har passert, tiden nå.

66 Det var tusener der som hadde adlydt en tid som hadde passert. Men, det var en nåtids time, det var tiden da Jesus skulle komme tilsyne, og der stod Ordet. Der stod folket. Og her fant åpenbaringen av Gud sted, for å stadfeste at det var Sannheten.

67 Og som pinsevenner i dag, la meg si dette, at vi står i disse siste dager hvor Gud lovet at Han ville utgyte Sin Ånd på alt kjød, og Hans sønner og døtre skulle profetere. For Han sa, "Disse tegn skal følge dem som tror." Det er tiden. Det er hva som gjør den skapelsen i deg.

68 Som jeg forkynte her for ikke lenge siden, det hørtes litt vanhellig ut. Men jeg håper det ikke gjør for dere denne morgen. Bonden som satte ørna, eller satte høna, og fikk et ørne-egg. Mange av dere husker fortellingen om den gamle ørna som fødte fram denne . . . Eller, høna her borte som fødte fram denne kyllingen, eller—eller—eller et ørne-egg under sine hønefjær. Skjønner? Det er atmosfæren.

69 Den presbyterianske kirken, metodistkirken, baptistkirken, hvem som helst av dem kan ruge frem disse ørnene. Sannelig. Det er atmosfæren som gjør det. Som Dr. Bosworth pleide å si, "Du kan ta et hønseegg og legge det over, under en hundevalp og binde ham fast, en hundevalp ville ruge frem en kylling." Hvorfor? Det er atmosfæren. Og når hvilken som helst menighet eller noen gruppe som kommer sammen, og ber inntil de kaster bort sine trosbekjennelser og ting, og ser rett inn i Guds ansikt, vil det bringe frem ørner like så sikkert som at jeg står her.

70 Det er hva jeg tror denne gruppen av forretningsmenn har gjort, forsøker å bryte opp atmosfæren. Vi blir for klan-aktige. En hører til *dette* og *det*. La oss bryte opp atmosfæren og få atmosfæren i en Himmelsk tilbedelse. Få atmosfæren rett, ørner vil bli født, og—og ut av hvilken som helst menighet, hvor som helst.

71 Og denne lille ørna gikk sammen med høna i en lang tid, men klukkinga var på en måte litt fremmed. Han forstod ikke hva høna mente da hun sparket i avfallet i møkkadyngene på—på gårdsplassen. Og det var ikke mat for ham. Og hun spiste biller, og så videre, som en ørn ikke spiser. Så alt sammen virket fremmed for ham. Og han var en stygg andunge, han var. Jeg sier ikke dette for å være vanhellig. Kanskje var han en fri-vilje baptist, og, men noe i den duren, eller en presbyterianer.

72 Men dere vet, en dag visste moren hans at hun hadde lagt et egg. Det måtte være et barn et eller annet sted. Så

hun slo sine store vinger opp i vinden, og hun lette og hun lette, og skrek av sine fulle lunger. Og en dag fløy hun over gårdsplassen. Og da denne lille ørna hørte dette skriket som lød så kjent, hadde han aldri hørt det før, men han innså at det passet ham som hånd i hanske. Og han visste at det var moren hans. Hun visste at det var hennes sønn. Hun lette etter ham.

⁷³ Slik har Gud i hver tidsalder satt inn Sin Menighet for den tidsalderen, et Budskap for den tidsalderen. Og de kunne ha lover og alt mulig de vil ha. Men når den timen kommer, Guds Hellige Ånd, som i begynnelsen ble tenkt ut og talt ut for den tiden, den Ånden leter etter det egget. Og når han hører det Budskapet er det ikke noe kirkesamfunn som kommer til å holde den. Den vil stige opp i høydene. Den må. Det er en annerledes fugl. Det er en annerledes skapning. Han er en ørn, og han vil høre skriket. “Mine får hører Min Røst.”

Som noen sa, broder Williams, “Fåremat.”

⁷⁴ “Mine får hører Min Røst. En fremmed vil de ikke følge.” Uansett hvor lojal kirken har vært, og hvor mye av sitt store navn den har. “Når Mine får hører Min Røst,” som er Ordet, “vil de ikke følge en fremmed.” De vil gå rett til det Ordet, og kan gjøre det. Det er som en—en—en magnet.

⁷⁵ En dag oppe i Indiana besøkte jeg disse stålverkene, og det blåste i fløyta. Og alle tok av seg sine forklær og begynte å feie. . . ut fra deres dreiebenker ut mot midten av gulvet, sponet som de hadde laget i løpet av dagen. Og jeg gikk sammen med mannen som viste meg rundt, og han sa, “Se på dette.” Og så, hver mann la sine—sine arbeidsklær opp på—opp på bordet, gikk bort.

⁷⁶ Helt bakerst der berørte han en liten knapp. Og her kom en stor magnet gjennom, og den plukket opp hver bit av det jernet som hadde blitt høvlet av de stykkene, nå, og gikk ut. Den avmagnetiserte det. Det falt ned i en kuppelovn. Og ble smeltet på nytt, til et nytt stykke med—med materiale, den samme tingen, akslinger eller hva enn de bygde.

⁷⁷ Og jeg stod der og så på det til jeg—jeg bare glemte hvor jeg var. Og jeg sa, “Jeg lurer på noe.”

Han sa, “Hva er det, sir?”

Og jeg sa, “Jeg ser at noe av det ikke gikk opp.”

⁷⁸ Han sa, “Det er aluminium, og magneten er ikke magnetisert for aluminium.”

⁷⁹ Jeg sa, “Jeg skjønner.” Og han sa . . . Da sa jeg, “Vel, du ser, *der* er det et stykke jern som ligger på tvers.”

“Men, du forstår, sir, det var skrudd fast.”

⁸⁰ Jeg sa, “Jeg skjønner.” Og da han tok den ut, sa jeg, “Hva skjer nå, det *der* ute?”

81 Sa, “Det går rett tilbake til stålverket, tømmes ut gjennom kuppelovnen, og kommer tilbake igjen og lager et nytt hjul.”

Jeg sa, “Pris Herren!” Der er det. Ser dere?

82 Det er en stor magnet som er plassert oppe i himmelen, som Gud en dag vil berøre med Sine fingre. Ikke noe menneske vet tidspunktet Han kommer, ikke en gang Himmelens Engler vet det. Gud alene vet. Men det har blitt noe spon som har falt av Bibelen, Bibel-Kristne, troende for denne tid. En av dem har kanskje vært en aksling tilbake i en annen tidsalder. *Dette* er kanskje en annen del. Det pågår for å lage Guds store regjeringstid. Men det vil bli smeltet nedi gryta av Guds store kuppelovn, og tømt ut igjen og bli til Guds avbilder. Og bare de som er magnetiserte for det vil bli tatt opp. Åh, hvordan å. . .Hvilket privilegium det er å vite at det er noe i oppstandelsen som har med oss å gjøre!

83 Følg med nå, gjenkjenn Guds Ords kall, som er en del av. Og det er en ørn til en ørn. Nå, om den moren hadde skreket som en—en musvåk, ville han aldri ha gjenkjent det. Han ville hatt det like greit på gårdsplassen. Men det var et ørneskrik. Det var noe på innsiden av den lille karen, at han visste at han var en ørn.

84 Og på samme måten er det med enhver sann troende. Når forkynnelsen av Guds Ord går fram, og blir stadfestet og bevist at det er Guds Ord for denne tid, da er det Noe inne i den troende. Jeg bryr meg ikke om hvor lojal faren hans var til en kirke, eller hvor lojal moren hans var, eller hans besteforeldre, og om den kirken lærer i motsetning til denne tid med Budskapet om dåpen i den Hellige Ånd. Det er noe i ham som skriker ut. Han vil forlate gårdsplassen. Han er nødt til å gjøre det. Kyllingen hadde kanskje vært ålreit en dag, men dette er ørnetid. Skjønner? Det—det er annerledes. Det er noe, som, han må forlate den gamle hønsegården og fly avsted ut i det blå. Så blir dette jordiske legemet levendegjort og brakt, ved den livgivende Ånd, til lydighet til Guds Ord.

85 Nå, når denne Hellige Ånd, representert ved ørnen som flyr over landet, og finner den troende. “Ikke noe menneske kan komme til Meg, ikke noe menneske kan komme til Meg etter eget ønske. Alle Faderen har gitt Meg vil komme til Meg, men ikke noe menneske kan komme av seg selv.” Det er ikke dine egne tanker, ditt eget som trekker. Det er Gud som trekker. Skjønner? “Alle Faderen har gitt Meg vil komme til Meg.”

86 Nå, den Hellige Ånd er her på jorden og ser etter de individene som Gud har forutbestemt til Liv i denne tidsalder. Og så snart som Den finner det, gjør Den akkurat som Den gjorde på Jesus Kristus, Guds veldige super-Sønn Som gjenløste oss alle. Den kommer ned og finner Sitt bosted i det menneskelige liv, nå, legg merke til, brakte den livgivende

kraft. Nå, denne livgivende kraften som kom over Jesus levendegjorde Ham til å manifestere hvert løfte i Ordet for den tiden. Det gjør også den Hellige Ånd som kommer over oss i denne tid, om det ikke er en falsk hellig ånd, om det ikke er djevelen som etterligner den Hellige Ånd, men det er den ekte, sanne Hellige Ånd. Den vil manifestere løftet for denne tid.

⁸⁷ Da Den falt på Luther, manifesterte Den det løftet for den tiden. Da Den falt på Wesley, manifesterte Den løftet for den tiden. Når Den faller i denne tid, manifesterer Den løftet for denne tid. Da Den falt på Moses, manifesterte Den løftet for den tiden. Falt på Noah, manifesterte Den løftet for den tiden. Da Den falt på Jesus, manifesterte Den løftet for den tiden. Ser dere?

⁸⁸ Det er den Hellige Ånd som kommer ned for å levendegjøre, gjøre levende de menneskene som er forutbestemt av Gud til å være med i Bortrykkelsen. Legg merke til dette. Det vil si, hvis han er en ekte ørn, vil han forstå Budskapet til tiden dersom han er en ekte ørn. Nå, den lille ørna på gårdsplassen spiste antagelig ålreit, men han—han visste at det ikke akkurat var helt rett. Men da han så hørte Sannheten, da mottok han denne Sannheten. Nå, i Johannes 14. . .

⁸⁹ Johannes 5:24, mener jeg, sa Jesus, talte på denne måten, “Han som hører Mine Ord og tror på Ham som sendte Meg har evig Liv, og skal ikke komme innfor dommen, men har gått fra død til Liv.” Bare tenk på hvor enkelt det er, “Han som tror.” Nå, den korrekte måten å si det på, “Han som forstår.”

⁹⁰ Nå, gå du ut her på gaten og si til denne prostituerte, “Tror du?”

“Javisst.”

“Tror du at Han er Guds Sønn?”

“Sannelig.”

“Blitt døpt?”

“Javisst.”

⁹¹ Gå ned til drukkenbolten, si, “Hører du Det? Hører du den forkynneren tale?”

“Ja.”

“Tror du Det?”

“Javisst.” Forstår dere?

⁹² Men, “Han som forstår, han som kjenner sin plass i denne tid, han som hører Mine Ord og tror på Ham som sendte Meg, har” (nåtid) “Evig Liv. Skal ikke komme innfor Dommen, men har allerede gått fra død til Liv.” Da når dette nye Evige Livet bor i deg, er Det potensialet eller pantet på at du har blitt levendegjort fra dødelighet til udødelighet.

⁹³ La meg si det igjen. Når Denne Ånd har funnet deg, individet, og har kommet over deg, er Det potensialet for din Evige arv som Gud tiltenkte deg og beredte for deg før verdens grunnleggelse. Det er ditt potensiale.

⁹⁴ Som om du spurte meg om et eiketree, og jeg gav deg en eikenøtt. Nå, livet til eiketreet er i eikenøtten nå, men du må vente til det vokser opp.

⁹⁵ Det må vi også. Når du mottar Guds Hellige Ånd, er Det Guds potensiale som venter på deg, som allerede har anerkjent deg. Og du er forseglet av løftets Ånd, av Gud, inn i Kristi Legeme. Og da Gud så ned på Golgata og så Jesus dø, Han ikke. . . Åh! Han døde for Sin Brud, Legemet, som er Ord-Menigheten, Menigheten som tror Guds Ord for tiden, om det så enn er føttene, kroppen, hodet, eller hva enn det er. Skjønner? Det er. . . Kristus blødde og døde. Og Gud, som så ned på Ham, så Hans oppstandelse, og Menigheten stod opp med Ham på Påskemorgen.

⁹⁶ Nå, jeg vil at dere skal få tak i alt sammen av dette, for jeg har noe her om en liten stund jeg ønsker å si, om Herren vil.

⁹⁷ Legg nå merke til dette. Det er pantet, eller potensialet, den livgivende kraften til din oppstandelse, når du mottar den Hellige Ånd. Da bor potensialet for det i deg.

⁹⁸ Legg merke til, du—du er nå på vei, og vokser til den fulle oppstandelsen. Ikke noe tre kommer opp kun over natten. Det må vokse, slik vi vokser i nåde og kjennskap til Gud. Du blir døpt inn i den Hellige Ånd. Nå, som pinsens Menighet, døpt inn i den Hellige Ånd, begynner Den å vokse. Greiner har dødd. De skar dem av. Men treet vokser fremdeles, holder fremdeles på, fordi Det må komme til oppstandelsen.

⁹⁹ De er ledet av Ånden for å levendegjøre Ordet for dere som er troende. Ordet fortsetter å levendegjøre, som dere kommer til første grein, andre grein, tredje grein, videre oppover. Det fortsetter bare å levendegjøre. Guds Ånd fortsetter å levendegjøre for deg.

¹⁰⁰ Legg merke til at, Pinsen, kroppene deres ble levendegjort av det nye Livet de mottok. Det får meg til å føle meg religiøs. Tenk. Nå, her var menn, fiskere, skatteinnkrevere, de ydmyke små kvinnene fra. . . og bare vanlige husmødre, små jomfruelige jenter. De var troende. De trodde at dette var Sannheten. De trodde at, da Jesus døde. De trodde på Ham. Og stod opp igjen, fra de døde. De trodde at det var Guds absolutte vitnesbyrd, at Han hadde levendegjort Ham til liv.

¹⁰¹ Nå, de går opp til Pinsefestens Dag for å motta sine skjøter. Vet du hva et skjøte er? Det er når en kjøpekontrakt har blitt innfridd. De gikk opp dit for å motta sitt skjøte. Og de ble levendegjort, eller, hvilken glede! De hadde kjøpt tomta. Blitt kjøpt for dem. De hadde mottatt det.

102 Er det sant eller ikke? “Vi så Ham stå opp, men hva nå med oss? Vi er vitner. Vi stod og så Mannen bli korsfestet. Vi så skyene komme over jorda og mørklegge himlene. Og jorda skalv og rystet. Den hadde et nervøst sammenbrudd. Da når. . . De la Ham i graven. De gjennomboret Ham i hjertet, med spydet, og de tok kroppen Hans ned og la den i graven til Josef Arimatea.

103 Og så fant de ut at på den tredje dagen stod Han opp igjen. Og som disiplene sa, “Vi er vitner om dette. Vi så Ham oppstanden. Vi vet Han er i live.”

104 Nå, hva gjorde det? Det tok all frykten ut. Ikke å undres at Jesus sa, “Frykt ikke. Jeg er Han som var død, og som lever for alltid.” Skjønner? Det tok all frykten ut da de gjorde det.

105 Nå, men da de dro opp til Pinsen, mottok de der den livgivende kraften, kraften som gjorde dem levende.

106 Nå, det er hvor jeg tror at dere presbyterianere og metodistbrødre, dere mottar potensielt ved å tro på Herren Jesus Kristus, men skjøtet har ikke kommet ennå. Det er innfrielsen av kjøpekontrakten.

107 Gud gav Abraham et løfte. Abraham trodde Gud, og det ble tilregnet ham som rettferdighet. Men Han forseglet løftet med omskjærelsens segl.

108 Og Gud gir deg et løfte, potensielt, at du vil motta det, og du kommer til å bli oppreist, denne kroppen kommer til å bli herliggjort med Ham i endetiden. Men, du forstår, du er nødt til å få en innfrielse av den kjøpekontrakten. Og den innfrielsen skjer når alt imot den har blitt feid tilside, og du har skjøtet på det. Du har seglet. Det er ditt. Alt som er på det tilhører deg. Amen.

109 Og når vi tror på Jesus Kristus som vår Frelser, og omvender oss og blir døpt, og kommer opp for å tro Ham, anerkjenner Gud vår omvendelse og vår tro på Ham, og sender ned skjøtet. Og skjøtet er forsikringen. Det er garantien på at alt som noen sinne ble holdt imot deg, du har omvendt deg fullstendig. Halleluja! Og eiendommen er kjøpt, og du innehar skjøtet som forsikring.

110 La noen prøve å jage deg bort fra tomte, si at han tilhører, og du med skjøtet i hånden. La ham prøve å gjøre det. Det finnes ikke en lov i landet som kan gjøre det, fordi du har skjøtet.

111 Og det er ingen djevel, ingen menighet, eller noen teologi, som kan overtre grensene for Guds bevis og skjøte, at dåpen i den Hellige Ånd har anerkjent oss i Jesus Kristus. Vi er like så sikre på å oppstå som Han oppstod, fordi potensielt har vi allerede stått opp i Ham. Amen.

112 De gamle ting. Hva gjør det mot våre dødelige kroppar? Det snur vår mening, forandrer våre oppfatninger. Det vender vår hengivenhet mot ting som er fra Oven. Og røykingen, drikkingen, gamblingen, tingene du pleide å gjøre, er døde. Det er under deg.

113 Og du er levendegjort. Og denne livgivende kraften tar kroppen din inn i en bortrykket tilstand, allerede. Legg merke til pinsefolket der oppe, da de ble levendegjort av den Hellige Ånd. Hør på meg. Da denne pinsegruppen der oppe, på Pinsefestens Dag, mottok sitt skjøte på kjøpekontrakten fra Gud, herliggjorde det sannelig deres sjeler. De ropte. De så tungere av Ild som skilte seg over hver av dem. Og det levendegjorde kroppene deres slik at de ikke en gang kunne snakke med et jordisk språk lenger. Det levendegjorde kroppene deres til et Himmelsk språk, Stedet de er på vei til. Guds livgivende kraft rystet deres dødelige kroppar slik at hele deres dødelige språk ble forvandlet, omformet til et udødelig språk. Hvilken livgivende kraft! Hva? Noe som tilhører.

114 “Hvis den Ånd som oppreiste Jesus fra de døde, bor i deres dødelige kroppar, skal Den også levendegjøre deres dødelige kroppar.” Vi blir da levendegjort av den levende Guds kraft.

115 Tunger, levendegjort til et nytt Himmelsk språk, for å tale til dem. En Opprykkelse, som oppreiser til en annerledes atmosfære enn hva de noen sinne hadde levd i. Også, med det nye livgivende Livet til dem, som kom i dem, Det levendegjorde språket deres. De talte i nye tunger. Åh, ja!

116 Se på dem nå. Den ble også designet for å gi dem, etter dette skjøtet, den ble designet for å gi dem ethvert løfte som var på grunnen. Hvert løfte på Guds Ords grunn, som var lovet i Bibelen, denne livgivende kraften ble gitt dem, for å levendegjøre det løftet for dem. Derfor la de hendene på de syke, de ble helbredet. De talte i nye tunger. De gjorde store tegn og under, fordi det var i Guds løfte. Og da Jesus døde for å gjenløse det tilbake til dem, grunnen som tilhørte Guds sønner, demonstrerte Han hva Gud var.

117 Hvordan våger vi å sosialisere det og sette det inn i en organisasjon? Vi har ingen rett til å gjøre det.

118 Det er den Hellige Ånd i dag som søker etter ærlige hjerter som vil tro det Budskapet. Alt i Bibelen som ble lovet er for den troende. Og når du tar imot det i sin fylde, og Gud vet at du vil gjøre det, gir Han deg skjøtet på det. Og da er ethvert løfte som har blitt gitt i din eie, og den Hellige Ånd er der for å levendegjøre det for deg. Åh, du! Hva—hva slags folk skulle vi være? Hvor vidunderlig å se Guds store Hellige Ånd her for å utøve den makten! Tenk på det. Når den Hellige Ånd Selv, her for å vitne om denne tid. Jesus sa det. Han er den samme i går, i dag og for evig.

Hvordan våger noen mann å stryke det bort Derfra?

119 “Gjerningene som Jeg gjør skal også dere gjøre,” Johannes 14:12. “Disse tegn skal følge dem som tror.” Det er forsikringen.

Når vi ser en gruppe mennesker som sitter sammen, og disse tegnene åpenbarer seg, er det forsikringen om at skjøtet er der for å stadfeste at det er Guds eiendom. Amen.

¹²⁰ Så, vi er Påske også. Amen. Vi er nå i vår Påske. Vi har allerede oppstått, halleluja, fra tingene i verden, til tingene i Guds løfte. Vi skal ikke. Vi har. Det er potensialene.

¹²¹ Det er Guds løfte. Han ville utgyte Sin Ånd i de siste dager, og det er hva de ville gjøre. Legg merke til dette, la hendene sine på de syke. Alt som var i Guds løfte. "Jeg skal utgyte Min Ånd i de siste dager, på alt kjød. Deres gamle menn skal drømme drømmer. Deres unge menn skal se visjoner." Og alle disse forskjellige løftene som Han gav, alt ligger rett der i Guds løfte. Jesus gjenløste det for oss. Og når vi blir . . .

¹²² Eller, vi, hvis vi blir satt inn på den grunnen, om vi er forutbestemt til å være på den grunnen. Slik som ørna som vandret i kyllingreiret. Hvis du er satt inn på den grunnen, er den Hellige Ånd her for å finne deg. Og når Den finner deg, gjenkjenner du Dens rop. Du kjenner tiden du lever i. Du vet at disse ting skal skje. Raskt blir du rykket opp for å møte Den, og du sitter nå på Himmelske steder i Kristus Jesus. Åh, hvilket løfte! Hvilken Himmelsk Far Som ville gi oss disse tingene!

¹²³ Ånden levendegjør deres fellesskap med Gud, slik at de kaller de døde tilbake til livet på den tiden. De la kroppene sine på de døde. De kom til liv. Lytt nøye. De gjorde de samme tingene som Jesus gjorde fordi den samme Ånd som var på Ham var på dem. Hvis en Ånd får en mann til å oppføre seg på denne måten, får den en annen til å oppføre seg på den måten. Hvis en . . .

¹²⁴ Hvordan kan Den komme på, si at han har Guds Ånd, og fornekte Guds gjerninger? Kan ikke gjøre det.

¹²⁵ Legg merke til dette. Guds Liv, som på gresk kalles *Zoe*, som beveget seg gjennom dem og i dem, levendegjorde deres sinn til Hans Ord. Nå, la meg si det helt rolig nå. Guds Ånd som beveger seg blant folket, levendegjør personens sinn til Guds løfte. Skjønner? Den gjør det. Se. Og jeg prøver å vise dere den—den . . . og få dere til å innse at jeg nå snakker om Menigheten, og også levendegjort til Liv i Ham.

¹²⁶ Selv om de bare var Hans egenskaper til å begynne med. Men hvis Gud sa, "På *denne* dag," helt i begynnelsen, "vil Ola Normann bli Min tjener," for millioner av år siden. Nå, Ola Normann er født i synd, formet i urettferdighet, kom til verden og talte løgner, fordi han er en dødelig. Men, kanskje han får en liten religiøs følelse. Han går og melder seg inn i en menighet. Kanskje han melder seg inn i Pinsebevegelsen. Vet ikke. Han kan melde seg inn i hva som helst. Men la ham komme under Guds atmosfære en gang. Skjønner? Ola Normann er nødt til å gjenkjenne Hvem hans Far er, akkurat slik den ørnen gjenkjente hvem moren var. Den må innse det.

Skjønner? Bare, at Ola Normann er Guds attributt som har blitt et ord, talt, og så leter den Hellige Ånd etter det ordet og finner det. Her er det. Han kaller ham, gir ham evig Liv, og bringer ham inn i Guds Nærvær, Guds Ord.

¹²⁷ Se. Gud hadde det samme da Han så Jesus. Det var det—det var det fullbrakte verket som Gud fullførte med Jesus, da Han sa, “Det er fullbrakt.” Hele planen var fullført.

¹²⁸ Og når Guds Ånd kommer over deg, og du i sannhet er en av Guds attributter som Han talte om. Nå, hvis du ikke er det, vil du undre deg og være frustrert, og springe *hit* og *dit*, og alt mulig annet, og aldri komme til Sannhets erkjennelse. [Tomt spor på lydbåndet—Red.] Hvis du er en av dem, vil de gamle tingene forsvinne ganske raskt, ser du, og du blir ny, og frelsesplanen er fullført. Du er klar til å adlyde ethvert Ord som Gud noen gang talte om deg, ser du, som du skal gjøre. Du er underdanig ovenfor Hans Ord. Kontrakten, akkurat, skjøtet på kontrakten, skjøtet tilhører deg. Hele gjelden er betalt. Alt er strøket ut, og slik som det var på Pinsefestens Dag.

¹²⁹ La oss nå legge merke til levendegjørelsen, denne livgivende Ånden på andre mennesker.

¹³⁰ Nå, jeg sa til dere at jeg ikke ville tale veldig lenge, og jeg har bare tjue minutter på å holde mitt ord, hvis jeg gjør det, følg med, for å holde meg innenfor den tiden jeg sa, omtrent—omtrent en time.

Følg med nå, denne livgivende kraften. Som bare kommer . . .

¹³¹ Nå, det er mye etterligning av Den. Det er mange mennesker som virkelig tror at de har Den, når de ikke har. Mange folk gjør det fordi de har en eller annen falsk innbilning om hva de har sett andre Kristne gjøre. Satan kan etterligne hva som helst av det. Vi vet det. Og som misjonærer kan dere se at det blir etterlignet: roping, dansing, tale i tunger, alle disse tingene. Dere kan se det bli etterlignet over alt. Absolutt. Blant hedninger og folk som benekter at det finnes noe slikt som at Jesus Kristus er Guds Sønn. Skjønner? Og de gjør alle disse tingene selv.

¹³² Men den virkelige, sanne livgivende Ånden som kommer til troende, levendegjør ham til Guds Ord, det er tilbake til Ørnemat igjen, helt tilbake til der han bor. “Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn.”

¹³³ La oss nå legge merke til denne livgivende Ånd som Den kommer på andre mennesker, slik Den gjorde på—på Pinsefestens Dag.

¹³⁴ La oss se på Pinsen, hvordan de oppførte seg, og se om de ble levendegjort av denne livgivende kraften som vi snakker om. På Pinsefestens Dag ventet de alle der oppe. I seg selv var

de redde. Jødene, akkurat hva de kom til å gjøre, så de ble redde. Men hva skjedde? Da denne livgivende kraften falt fra Himmelen, la det seg en tapperhet over dem. Det var noe, en forståelse, der de ikke hadde vært veldig sikre på det noen få timer tidligere. De visste at Han hadde—Han hadde dødd.

¹³⁵ De visste at Han hadde stått opp. De hadde snakket med Ham på veien. “Men var den tingen for dem, eller var den kun for dem, for Jesus selv?”

¹³⁶ Men her på Pinsefestens Dag falt skjøtet, den Hellige Ånd, på de troende. Det gjorde dem til en del av Hans oppstandelse, gjorde ham til en del av Hans fellesskap. Den Hellige Ånd kom og bekreftet for dem at de ville bli oppreist, fordi de potensielt sett hadde blitt oppreist da, fra pyser til modige menn.

¹³⁷ De var—de var redde for selve det Ordet de hadde tenkt. La ikke dette gå over hodene deres. De var redde. De visste at Han var det Ordet.

¹³⁸ Til og med jødene måtte innrømme det. Nikodemus sa, “Rabbi, vi vet at Du er en lærer som kommer fra Gud. Ingen mann kan gjøre de tingene du gjør uten at Gud er med Ham. Nå, vi vet det. Vi forstår det.”

¹³⁹ Så disiplene... Peter hadde til og med sverget i Hans Nærvær. De hadde alle sammen sviktet Ham ved korsfestelsen.

¹⁴⁰ Men nå er de her oppe på den øvre sal, i Guds Nærvær. Da, helt plutselig, her kom den Hellige Ånd ned fra Himmelen, og Den levendegjorde dem. Og levendegjørelsen fant sted, de var ikke redde for å gi et vitnesbyrd om Budskapet de trodde og visste var Sannheten. Ellers hadde de vært redde for Den.

¹⁴¹ Hvor mange presbyterianere, hvor mange metodister, hvor mange baptister, i verden i dag, hvor mange pinsevenner, som kjenner Sannheten og er redde for å ta et standpunkt for Den? Jeg er nødt til å undre meg, hva var det som falt på dere? Er du en del av Hans oppstandelse? Ville du ha våget å irettesette en eller annen manns teori og idé? Eller har du den ekte modigheten og den—den virkelige mannligheten som kreves for å stå frem og kalle rett “rett” og feil “feil”? Er du en del av Hans oppstandelse, eller er du en som tilber en haug med trosbekjennelser? Er du en som går i kirken, har du navnet ditt der, og er død i synd og overtredelser?

Han som ikke tror hele Guds Ord er en synder.

¹⁴² Disse fariseerne trodde på mange ting som Sannheten. De sa, “Vi er Guds barn.” Og de var, inntil Ordet ble forkynt. Men da Ordet ble forkynt og stadfestet, da ble de syndere, fordi de forkastet den Tingen de visste var rett, og hadde bevitnet. “Vi vet at Du er en lærer som kommer fra Gud, for ingen mann kan gjøre de tingene som Du gjør uten at Gud er med Deg.”

143 Jeg undres i dag, hvor er vi hen? Jeg spør dere. Hvor finner denne oppstandelsen oss? Våger du å stå frem? Våger du å ta Gud på Hans Ord? Hvis du er forutbestemt til Liv vil du sannelig gjøre det. Hvis du er en ørn kan du ikke la være å gjøre det, det er Noe i deg. Eller vil du bare tjene en trosbekjennelse et eller annet sted, si, "Jeg går i kirken. Jeg er like bra som du er." Skjønner? Hvis du ikke har noen førstefødselsretter, vil du aldri se det, du kan ikke se det. Men hvis du har eierskap til denne førstefødselsretten, kan du ikke hjelpe for å se det, fordi den er en del av deg og du er en del av den.

144 Hvordan kunne jeg fornekte den mor som fødte meg? Hvordan kunne jeg fornekte den far, hvis eget blod er i meg? Hvordan kunne jeg nekte for at Charles Branham er min far? Jeg kunne ikke gjøre det. Jeg er villig til å bære hans vanære eller hva som helst annet, fordi jeg er hans sønn. Halleluja!

145 Så i å være en Guds sønn, og Han var Guds Ord, hvordan kan jeg fornekte at Bibelen er Sannhet, at Jesus Kristus ikke er den samme i går, i dag og for evig? Og når vi ser tiden vi lever i, vi trenger en Påske i menigheten. Oppstandelse! Vi trenger en oppstandelse til kraftig tro, så menn og kvinner står frem for det som er Guds stadfestede Ord.

146 Si, "Vel, vi har vår Ungdom for Kristus." Det er helt i orden. "Vår menighet har et møte. Vi ønsker så mange medlemmer." Ingenting i mot det. Det er helt i orden. Men det er bare atmosfæren. Det kan være en gammel hønes fjær. Men hvis du kommer i den riktige atmosfæren der, vil den ruge ut ørn hvis du er et ørneegg. Og hvis du var forutbestemt av Gud til å se det, kan du ikke hjelpe for å se det. Du kommer opp i oppstandelsen. Det er måten baptister ble født på, det er måten metodister ble født på, i en oppstandelse for den tiden, men de gikk hen til en høne i stedet for til en ørn.

147 Som jeg sa for ikke lenge siden, på vei ned fra Tucson betraktet jeg en veldig underlig ting. Jeg så en hauk som satt på ledningen der nede. Den hauken har mistet sin identitet for lenge siden. Den pleide å være en fugl ved siden av ørnen. Den kunne ikke følge ørnen. Nei, ikke på noen måte. Ingenting kan følge en ørn. Men han var en hauk.

148 Kristus er Ørnen, og menigheten skulle i det minste være en hauk. De kan fly høyere enn noen av de andre fuglene. Men den hauken har blitt myk. Den har mistet sin identitet. Han sitter på telefonlinjene og venter på en eller annen død kanin. Han hopper som en gribb, i stedet for å fly som en hauk.

149 Åh, min broder, søster, dere pinsevenner som er mitt eget kjære folk! Menigheten mister sin identitet. Den kommer ned og er avhengig av en eller annen død, formell trosbekjennelse, i stedet for å fly i det Himmelske der ute, etter fersk manna.

150 En hauk pleide å jakte sin egen manna, men i dag tar han det bilene kjører over og det gribbene spiser. Han hopper som en. Han ser ut som en.

151 Vi har smykket oss slik i den moderne verden. Kvinnene våre klipper håret sitt og går med shorts. Mennene våre uten nok ryggrad til å stå bak talerstolen og fortelle sannheten. Vi har i lang tid vært veike med Ordet.

152 Å Gud, send den Hellige Ånd og finn de ørnene et eller annet sted, som er klare til å stå der ute, uansett hva som skjer, som vil stige opp i det ukjente. Ikke sitte på telefonrådene og se om noe søndagsskolelitteratur kommer inn. La meg få Ordet, og i den ferske kraft og fremvisning av den Hellige Ånd. Vi trenger en Påske, en oppstandelse som er sann. Min venn, hvis du er fornøyd med denne slags verdens åtsel så er det noe som er galt.

153 Min søster, min broder, la meg si dere dette med gudommelig frykt, i det jeg vet at jeg kanskje ikke kommer til å leve til å se en Påske igjen. Men det er én ting som er sikkert. Når en ekte forutbestemt Guds sønn, ved Guds Ord, hører denne Guds Røst, vil han stige opp og gå for å møte Den. Det er mulighetene, at han går for å møte det virkelige levende Ordet. Slik Han var, vil Bruden møte Brudgommen. Hun er en del av Hans Legeme.

154 Se her, lenge har vi, vi mister vår identitet. Vi kommer på onsdag kveld, noen av oss. Andre blir hjemme for å se *Hvem Elsker Susie*, televisjon, alle slags verdslige ting, all slags underholdning, for å holde deg borte fra kirken. Det er lenge siden vi mistet det.

155 Våre seminarer, våre skoler, sender ut en gjeng med rickier med en hel haug av teologi, og—og underholdning og alt mulig i menigheten, for å ta bønnemøtets plass. Vi har tatt klær og prøver å oppfylle det modernistene prøver å gjøre, tar dem inn. Du vil aldri vinne dem med det. De har mer av det enn du har. Du har ikke noe å gjøre på din hjemmebane. . . på deres hjemmebane. La dem komme over på din, hvor den virkelige dåpen skinner, i den ekte oppstandelsens kraften. Ikke prøv å bygge en menighet lik deres. Ikke prøv å ha en slik pastor. Ikke prøv å gjøre *dette*, det eller annet, eller samarbeide med verden. De skinner med Hollywood.

156 Det ekte Evangeliet gløder med kraft. Ørner hører det. De ser ikke etter noe som skinner. De ser etter en glød. Gløder med ydmykhet, gløder med kjærlighet, gløder med kraft, det er hva den ekte ørnen jakter på. Du kan ikke kløre i en hønsegård og tilfredsstille ham. Han vil aldri kunne gjøre det. Du vil aldri fortelle ham det, for han tror ikke på det.

157 La den Røsten rope fra Himmelen, "Jeg er Han som var død, og som lever igjen." Noe skjer. "Jeg er den samme i går, i dag og for evig. Og det skal skje i de siste dager, Jeg vil

utgyte av Meg Selv over alt kjød.” Ære være Gud! “Jeg vil levendegjøre ditt dødelige språk. Jeg vil levendegjøre deres dødelige tunger. Jeg vil gi dere beviset på at Jeg kommer til å ta dere med Meg i oppstandelsen.” Ørner med sultne hjerter strekker seg ut etter det alt de bare kan. Det er den kostbare Perlen, som de selger alt annet for å gå og kjøpe. Amen.

158 Må Gud hjelpe oss, venn. Våre menigheter mister sin identitet.

La oss raskt nå gå til noen.

159 Se på handlingene til disse disiplene. Redde. De visste at Jesus var Sannheten, men du skjønner, Det var imot den gjengse oppfatningen, den populære religionen i tiden, den mest strenge religionen, Sar—. . .Fariseere, saddukeere, og så videre, deres kulter, klaner og konfesjoner. De var—de var imot Det. “Vranglære.” Men Jesus var det identifiserte Ordet.

160 Og Jesus er den Hellige Ånd, i Ånden. “En liten stund og verden ser Meg ikke lenger. Dere skal se Meg,” ikke kroppen. Livet som var i Ham. Gud er over Menigheten for å kalle sønner slik Han gjorde da. Lydige.

161 “Jeg gjør alltid det som er velbehagelig for Min Far. Hvem av dere kan anklage Meg for synd?” Med andre ord, *synd* er “vantro.” “Hva har Ordet sagt om Meg som jeg ikke har gjort?” Der har du det. “Vis Meg hva Ordet sa at Jeg skulle gjøre, som Jeg ikke gjorde. Hvem av dere kan anklage Meg? Hvem av dere kan rette en finger mot Meg og si at Jeg ikke har oppfylt Min Fars Ord?” Åh, når Pinsemenighetene kommer til det punktet! “Hvem kan anklage Meg for vantro?”

162 Åh, kristne, ikke bli identifisert som en hauk, men som en ørn. Den hauken er blaut, den vil komme ned. Du ser aldri en ørn gjøre det. Han vil aldri gjøre det. Han jakter sin egen mat oppe i det blå. Gud har laget ham slik at han kan se det. Han får tak i fersk manna, ikke noe som er dødt.

163 I Hebreerne, da de krysset gjennom ødemarken, spiste de, prøvde å spise død manna. Den hadde blitt muggen. Den hadde—den hadde mygglarver i seg. Dere vet hva vi mener. Den er bare forurenset, råttent. Det er mark i den.

164 Hvorfor skulle jeg spise mat som har vært død i mange år? Den er kanskje i form og skikkelse, men den er ikke fersk. Vi må få mat i hver generasjon. Ny. Slik ser ørnen etter den maten, hver generasjon, som vi er på vår reise. Legg merke til dette.

165 La oss nå ta noen mennesker igjen. La oss ta noen av profetene fra det Gamle Testamente, se hva de gjorde.

166 La oss først se på Stefanus, hvordan Stefanus midt oppe i Det høye råd. Da dette rådet brakte ham opp dit, denne store samlingen av troende der, eller skulle liksom være troende, brakte ham opp og prøvde å fordømme ham. “Hvorfor,” sa

han, “dere stivnakker, uomskårne i hjerte og ører, dere står alltid imot den Hellige Ånd.” Det er dette Evige Livet. “Som deres fedre gjorde det der tilbake gjennom profetene, slik gjør dere det i dag.” Og de skar tenner mot ham. De ville ikke høre det. Han var imot deres trosbekjennelse. Han var imot deres konfesjon. Og de steinet mannen til døde. Og han løftet hendene sine opp, så imot Himmelen, sa, “Jeg ser himlene åpne, og Jesus stå ved den høyre side.” Hvorfor? Han hadde oppstandelsen, livgivende kraft i ham, som tok ham inn i Jesu favn.

¹⁶⁷ Se her, raskt nå. Se på Filip, der nede i en stor vekkelse. Hadde en vekkelse hvor ingen mann hadde våget, vel, om han hadde fått et bredt samarbeid blant menighetene og alt mulig der nede. Hadde en stor vekkelse. Og Guds livgivende kraft talte til ham, sa, “Stefanus. . .” Kanskje Den sa dette, “Du har en stor vekkelse, men jeg har en mann jeg vil du skal snakke med.”

¹⁶⁸ Og Stefanus er lydig, uansett hva det er, hvor mye kritikk. “Åh, Stefanus, du kan ikke dra.”

“Men, jeg kan. Gud sa det.”

¹⁶⁹ Og han dro ut i ørkenen, og der ute fant han denne evnukken. Og hva skjedde? Han sa, “Har. . . Hvis du tror med hele ditt hjerte at Jesus er Guds Sønn, vil jeg døpe deg.” Da han døpte ham. . .

¹⁷⁰ Se. Han ble levendegjort av denne livgivende kraften til å forlate en vekkelse med tusenvis av folk, for å dra ut i ørkenen til én mann. Åh, det ville være imot all resonnering. Ser dere? “Hvorfor, det er titusener som vil ha deg *her*.” Men det er en som har behov *der* ute. Ser dere? Og den livgivende kraften sendte ham til Guds tilveiebrakte sted. Halleluja!

¹⁷¹ Menn og kvinner, Den vil få dere til å reise dere opp på føttene deres. Den vil få dere til å gjøre de tingene Gud vil dere skal gjøre. Jeg bryr meg ikke om hva noen andre sier om det. Naboen sier, “Åh, den personen har gått fra vettet. Ber hele natten. De leser sin Bibel.” Jeg bryr meg ikke om hva de sier. Det er hva Gud kalte deg til å gjøre. Det stemmer. “Åh, de sier vi ikke kan ha disse gammeldagse Pinsevekkelsene.” Å joda, det kan vi. Du kan ha den i deg selv. Og dere er majoriteten, i Gud, uansett hva resten av dem mener.

¹⁷² Følg med, i sin lydighet. Lytt nøye nå. Etter å ha adlydd Gud, til Hans Ord, da han fullførte sitt oppdrag tok denne livgivende kraften som han mottok ved Pinsen ham bort. Levendegjorde kroppen hans. Mil på mil ble han tatt avsted i Ånden, og ble funnet over i et annet land et annet sted. Guds livgivende kraft! Og dersom vi er pinsevenner, “Den samme kraften som reiste opp Jesus fra de døde, hvis Den bor i deres dødelige kropp.” Ser dere? Ålreit. Følg med.

¹⁷³ La oss ta en annen mann med denne livgivende kraften. Det var en mann for veldig lenge siden med navnet Enok. Da

en ny ting kom forbi, da noe kom forbi og sa, "Vel, nå må vi gå tilbake til den gamle skolen, eller *dette, det* eller *det andre,*" vandret Enok med Gud. Hva enn Gud sa han skulle gjøre, bommet ikke Enok på ett ord. Han vandret med Gud. Hva var han? Han var en Guds sønn. Han var en ørn som hadde blitt kalt til den dagen.

¹⁷⁴ Og da tiden kom, var han så full av denne livgivende kraften! Husk, han hadde vandret fem hundre år, eller mer, foran Gud, og ikke én gang hadde han bommet på Ordet Hans. Ikke én gang oppførte han seg dårlig. Ikke én gang gjorde han noe annet enn å bevare vitnesbyrdet. Alt Gud ba ham om å gjøre gikk han og gjorde. Ikke noen diskusjon om det, han bare gikk og gjorde det. Uansett hva noen andre mente gikk han og gjorde det. Hvorfor? Han var full av denne livgivende kraften. Og da tiden kom for den gamle mannen å dø, sendte Gud ned stigen og han vandret opp Hjem. Han levendegjorde ham og tok hans dødelige kropp opp i en bortrykkelse. Amen. Det er denne livgivende kraften.

¹⁷⁵ Se på Elias, etter at hans arbeid på jorden var fullført. Han var så full av denne livgivende kraften, han fordømte disse Jackie Kennedy-hårfrisylene på sin tid. Han hadde fortalt gamle Jesabel hva han mente om henne. Han fortalte disse forkynnerne og prestene hva som var rett og galt, og de trodde ham ikke. Men han fordømte disse ansiktsmalte kvinnene og ting så hardt. Og han, så full av denne livgivende kraften inntil ikke noe kunne skade ham. Gud hadde gitt ham mat fra himlene, tok ham ut og satte ham til side. Og han var så full av livgivende kraft, så da tiden kom for å dø, åpnet Jordan seg opp, og han bare gikk, sendte ned en vogn og tok ham opp og Hjem. Så full av denne livgivende kraften. Han ble en sann, ekte Guds sønn. Ja!

¹⁷⁶ Legg merke til, han hadde en etterfølger, og hans navn var Elisa. Og Elisa hadde en dobbelt del, av denne livgivende kraften. Ser dere? Han hadde en dobbelt del av den. Nå, han forkynte i omtrent åtti år, eller han var omtrent åtti år gammel. Han ble syk og døde. Nå, han fikk ikke dra Hjem slik Elias gjorde. Ser dere? De er begge representert der i Menigheten. Noen hellige drar, og noen hviler. Men se, mens Elias ble tatt opp i bortrykkelsen, sovnet Elisa inn, i Gud, full av livgivende kraft. Se på hans profeti rett før han døde. Ser dere?

¹⁷⁷ Nå, la meg vise dere. Jeg bryr meg ikke om du er død, eller hvor du er hen. Denne livgivende kraften går aldri bort. År på år etter hans død, kjøttet hans hadde råtnet bort, likormene hadde spist det opp. Men en dag bar de en død mann, kastet ham ned på de bena, og det var så mye livgivende kraft der at mannen kom tilbake til livet igjen. Halleluja! Reiste ham opp fra de døde, fordi denne livgivende kraften som var på denne Guds hellige aldri forlot ham. Ble værende på de bena.

178 Åh, husk, vi er kjøtt av Hans kjøtt, ben av Hans ben, hvis vi er Hans Brud. Døden vil ikke plage denne livgivende kraften i det hele tatt. "Selv om likormene ødelegger denne kroppen, skal jeg likevel i mitt kjød se Gud." Ære være Gud! Hvilken. . . Jeg vet ikke hva jeg sier. Hvilket håp for en gammel mann som meg, da jeg vet at jeg ser min tid er i ferd med å renne ut snart, som femti-seks år gammel.

179 Siden jeg var en liten gutt har jeg stått her og prøvd å proklamere Dette. Men jeg vet, Dette i meg, ikke noe godt som jeg har, ikke noe jeg har gjort. Men i meg er denne livgivende kraften som levendegjorde meg en dag fra verdens ting, som en ung mann, til Evig Liv. Åh, de ting som har skjedd! Jeg har sett visjoner, forutsagt ting. Han har ikke latt noe svikte hittil. Jeg har talt i andre tunger. Jeg har profetert. Jeg har gjort de tingene ved Guds Ånd som bodde i meg. Det er livgivende kraft. Jeg vet at en dag. . .

180 Min Gjenløser lever nå. Og en dag når Han kommer, skal disse ben reise seg igjen og gå og møte Ham i luften. Dere kan begrave meg i sjøen, brenne den opp, hva enn dere vil. Denne livgivende kraften er Evig. Puh! Jeg føler Påsken her og nå. Ja sir. Jeg har hatt den i årevis. Den er i meg.

181 Den er i deg. Hvis du, Ånden som oppreiste Jesus fra de døde bor i deres dødelige kropp, har Den levendegjort dere fra verdens ting, kun til Guds Ord. Den har levendegjort dere fra dette livet til Evig Liv. Dere som en gang var døde i synd og overtredelser har nå blitt levendegjort sammen, for å sitte i Himmelske steder med Kristus Jesus, og feste på Manna fra Oven, og se Guds hånd bli åpenbart, bevise løftene for denne dag.

182 "Som det var på Noahs dager, slik skal det være ved Menneskesønnens komme. De spiste, drakk, giftet seg, ble gitt til ekte. Og som det var på Lots dager, slik vil det være i timene da Menneskesønnen vil bli åpenbart på jorden," ikke Guds Sønn da. "Menneskesønnen," kommer tilbake som det profetiske Budskapet til den siste dag da denne ørnen vil fly. Ikke løven. Ikke oxen i offertidsalderen. Ser dere?

183 Hver gang en religiøs makt gikk frem for å møte utfordringen fra verdens politiske makt. Da løven stod frem, den religiøse makten, gikk den for å møte den romerske makten.

184 Og da offertimen kom, gikk oxen, fordi han er Herrens Offerdyr.

185 Så kom reformatorene, ned gjennom menighetstidene, kom menneskets ansikt. Og reformatorene hadde vært siden Luther, Wesley, åh, Kalvin, ned gjennom, ned, pinsetidsalderen.

186 Men i det siste Budskapet som gikk ut kom det en flyvende ørn. Det er ørnetid, åpenbaringstid, Guds Ord åpenbart, Guds Ord bevist. Åh, barn, vandre inn i denne Hellige Ånds dåp. Kom inn og tro Det av hele deres hjerter. Gud vil fylle dere.

187 Se her nå. Vi finner nå, husk, “Vi er kjøtt av Hans kjøtt, og ben av Hans ben.” Slik Gud reiste Hans ben og kjøtt opp av graven, kan de ikke skjule mannen som har potensialene. Døden kan ikke ta ham. Jesus sa, “Alle Faderen har gitt Meg vil komme til Meg. Jeg vil reise dem opp på den siste dag.” Åh du! Påske! Vel, vi er midt i Påsken. Da Han stod opp, stod vi opp med Ham. Han sendte skjøtet tilbake. Vi innehar det, som dåpen i den Hellige Ånd. “Han lever for evig. Den samme i går, i dag og for evig.” Hebreerne 13:8 beviser det. Han er den samme.

188 Hans messianske, salvede tror det. Hva er messias? Hva er messias? *Messias* er “En salvet”. Og hvis Han nå var Messias, ved å være Den salvede for den tiden, til å oppfylle Guds Ord, til å være Gjenløseren og den Salvede, og Gud reiste opp det legemet. Hans Brud er den salvede for denne tid. Den er allerede oppreist med Ham i oppstandelsen, fordi, “Disse to er ett.” Amen.

189 Jeg—jeg skulle ønske jeg kunne si det slik jeg ser det. Jeg skulle ønske jeg hadde utdannelsen å gjøre det med. Ser dere? Jeg—jeg håper dere ser det. Jeg håper, Gud, den Hellige Ånd kommer ned der og legger det i hjertene deres, for å forstå hva jeg mener.

190 Oppstandelsen, vi er nå i oppstandelsen. Vi sitter med Ham i oppstandelsen. Men bare de som har Liv.

191 Ikke dem som ikke har Liv. De vil ikke vite om Det. De vil aldri vite om Det. De vil fortsette videre og tro at de får den Hellige Ånd, bli frelst, og Bortrykkelsen vil være over og forbi. Sa, “Elias har allerede kommet, og de gjorde slik, og dere visste det ikke.” Ser dere?

192 Følg med. Døden stopper ikke Guds livgivende kraft. Se. Døden kan ikke stoppe den.

193 Du sier, “Vel, min mor var en Åndsfylt kvinne. Min pappa, jeg har aldri sett en mann så full av kraften som min pappa. Men han døde, broder Branham.” Javisst. Det stoppet ikke den livgivende kraften.

194 Moses hadde denne livgivende kraften. Tror dere det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Det var aldri en mann som ham på jorden, inntil Jesus. For ikke bare så han visjoner, han snakket ansikt til ansikt med Gud.

195 Til og med en profetinne, Miriam, stilte spørsmålsteget ved hans ord en dag. Han sa, “Frykter du ikke Gud? Gi akt på min tjener, Moses. Det er ingen i verden som ham, denne tid. Det har aldri vært noen som Moses. Jeg taler til Moses. Hva har han noen gang sagt, som ikke var sannhet? Ser du? Jeg taler til Moses. Frykter du ikke Gud? Si ikke ett ord imot ham.” Og der og da ble hun slått med spedalskhet og—og var i ferd med å dø. Hun levde ikke veldig lenge etter det. Moses ba for henne.

¹⁹⁶ Og Moses klatret opp på fjellet etter å ha vært i tjenesten i hundre og tjue år, eller åtti år i tjeneste. Et liv på hundre og tjue år, klatret opp i fjellene og døde, og ble begravet i dalen. Men denne livgivende kraften var på ham. Omtrent åtte hundre år senere, her står han på Forklarelsens Berg. Amen. Hva var han? Han var inkludert i den oppstandelsen. Sannelig var han det. Han hadde Guds livgivende kraft. Her var han, stående.

¹⁹⁷ Se på Job, Abraham, Isak, de hellige på oppstandelsens dag, den veldige morgenen som Job og alle dem visste ville komme. Da, han sa, "Jeg vet at min Gjenløser lever," hundrevis og hundrevis av år før Kristus. Det er, faktisk, Jobs Bok ble skrevet før 1. Mosebok, hevder de, Bibelens eldste Bok.

¹⁹⁸ Og i hans prøvelser, og, som vi går gjennom nå. Og kona hans, til og med, den som stod ham nærmest på jorda, sa, "Vil du ikke bare forbanne Gud og dø døden?"

¹⁹⁹ Han sa, "Du snakker som en uforstandig kvinne. Herren gav, Herren tok bort. Velsignet være Herrens Navn."

²⁰⁰ Og så, da Guds Ånd kom over ham og han begynte å profetere, sa han, "Jeg vet at min Gjenløser lever, og i de siste dager skal Han stå på denne jord. Selv om likormene ødelegger denne kroppen, skal jeg likevel i min kropp se Gud." Og han ordnet et sted til å begrave seg selv. Han sa, "Vi vil kjøpe denne tomte." Han kjøpte der og begravde seg selv.

²⁰¹ Senere kom en mann som het Abraham. Menigheten vokser, kommer oppover. Abraham, vel, nå, han hadde også Guds potensialer, evigvarende Liv, Evig, fordi Gud kalte ham. Følg med nå. Da han døde, eller Sara døde, kjøpte han en tomt i Palestina nær Jobs grav, og begravde Sara. Abraham døde og ble også begravet med Sara. Abraham fikk—fikk Isak.

²⁰² Og Isak, da han døde, sov han med Abraham, i det samme stykket jord. Nå, da Isak fikk Jakob.

²⁰³ Jakob døde langt nede i Egypt. Men siden han var en profet, nå, med dette potensialet, denne livgivende kraften, sa han, "Ikke begrav meg her nede, Josef. Kom hit min profetsønn. Legg hånden din på denne hofta som Gud forkrøplet. Sverg til Himmelen Gud at du ikke vil begrave meg her nede." Hva var det i den mannen? Hvorfor var ikke Egypt like bra som hvilket som helst sted? Han var en profet. Han visste hvor denne oppstandelsen kom til å være. Kom ikke til å skje i Egypt. Kom til å skje i i Palestina. Sa, "Legg hånden din på min forkrøplede hofta, og sverg du ved den Gud jeg har tjent. Du er min profetsønn, at du ikke vil begrave mine ben her nede. Ta meg opp dit og begrav meg."

²⁰⁴ Josef, som også var en profet, la hendene sine på sin forkrøplede pappa. Sa, "Jeg sverger ved Abrahams, Isaks og Jakobs Gud, at jeg ikke vil begrave deg her." De tok ham opp og begravet ham oppe i det landet. Hvorfor? Hvorfor?

205 Da Josef døde, sa han, “Ikke begrav meg her nede. Ikke begrav meg her nede.” Hvorfor? Gud er Gud over alt, men Han har en plan. Josef var en profet. Han sa, “En dag,” hør på ordene hans, “Herren Gud vil gjen—bes- . . . vil besøke dere, og vil ta dere ut av dette landet. Og når dere drar, ta mine ben.”

206 Denne livgivende kraften var i de bena. Åh! “Hvis Ånden til Ham som reiste Kristus opp fra de døde bor i dere, vil Han også levendegjøre deres dødelige kroppor.”

207 “Ikke legg bena mine ned her. Begrav dem der oppe med dem av løftet.”

208 Når Jesus kommer, her, jeg har et Skriftsted her, Matteus 27:51. Da Jesus stod opp fra de døde, så Job det komme, sa, “Jeg vet min Gjenløser lever. De siste dager vil Han stå på denne jorden. Selv om likormene har ødelagt denne kroppen, vil jeg likevel i min kropp se Gud. Jeg vil se Ham.” De visste. Det var en profet. Abraham var en profet. Isak var en profet. Jakob var en profet. Josef var en profet. Og de hadde Guds åpenbaring, i følge Hans Ord. Og på denne Påskemorgen, da denne Ene kom og gjenløste alle de som hadde trodd på Ham, stod også de opp, i følge Bibelen.

209 Denne livgivende kraften kom inn i Jobs grav, hvor det ikke en gang var en teskje igjen av støvet til bena hans. Etter alle disse hundrevis, og hundrevis, og hundrevis av år, hadde bena hans gått til grunne. Det—det gikk tilbake, og vendte tilbake til jordens gasser, og kun litt askestøv lå der. Men likevel, da denne livgivende kraften, i følge Guds Ord, løftet, hundrevis og hundrevis, ja, tusenvis av år senere, da denne livgivende kraften ble brakt ut av graven. Job, Abraham, Isak, Jakob, alle sammen kom ut av graven med Ham.

210 Bibelen sier det. Matteus, det 27. kapittel og det 51. vers, står det, “Mange av de hellige som sov i jordens støv, stod opp igjen og kom ut av gravene med Ham, da Han kom opp på Påskemorgen.” Hvorfor? De hadde dette potensialet. De hadde denne livgivende kraften, ser dere, og stod opp fra de døde, og gikk med Ham i oppstandelsen. Nøt oppstandelsen med Ham, fordi de var fulle av denne livgivende kraften. De hadde dette ekte Påskeseglet.

“Vel,” sier du, “jeg skulle ønske jeg levde tilbake i det Gamle Testamentet.”

211 Vent et lite øyeblikk. I Første Tessal—. . . Tessalonikerbrev, det 4. kapittel, det 16. vers, jeg vil at dere skal lese det. “Jeg vil ikke at dere skal være uvitende, brødre, når det gjelder de som sover, så dere ikke sørger slik som andre som ikke har noe håp. For hvis vi tror at Jesus døde, og stod opp igjen den tredje dagen,” ikke liksom—tro, men vi tror det, “slik skal også Gud ta med Seg de som sover i Ham.”

212 De nytestamentlige hellige med denne livgivende kraften skal også stå opp igjen ved Hans andre Komme. Like så sikkert som at de gammeltestamentlige hellige med all denne livgivende kraften på sine ben, og forvandlinger og makt, og så videre, som viste til Gud. Disse profetene som Guds Ord kom til, de oppstod med Ham på den oppstandelsesmorgenen. Og med Guds løfte om at alle som er i Kristus Jesus også vil komme med Ham i Hans oppstandelse, Guds livgivende kraft på bena.

213 Ikke å undres at vi legger hender på de syke. Ikke å undres at vi elsker hverandre. Vi er brødre og søstre. Vi skulle ikke hate hverandre fordi vi blir korrigert av Guds Ord. Vi skulle elske hverandre, og ha respekt for hverandre. Dere vet, hvis dere ikke har det, vil det ikke hjelpe dere.

214 Det er en liten kar som sitter her, som, under denne menighet nå. For noen få dager siden. . . Denne mannen tror. Den unge gutten hadde en kreft på øret sitt, og han ville ikke si noe om det. Han jobbet der oppe på huset. Jeg hadde vært på en jakttur med ham, oppe der hos Moseley-brødrene, og broder Dawson her. Vi var her oppe og jaktet, broder Williams sønn. Og jeg kikket tilfeldigvis bort på øret hans, og jeg så at øret hans var helt opphovnet. Jeg sa, "Hva er i veien Donovan, det øret?"

215 Han sa, "Broder Branham, det har vært der en lang stund. Jeg vet ikke."

216 Jeg bare—bare tok ham i hånden der. Det var en stor kreft på øret hans. Sa aldri ett ord. Bare holdt den, og tenkte, "Min broder!" En dag eller to etter det, var det ikke en gang et arr igjen av det. Det var hans respekt for Himmels Gud, ved Hans livgivende kraft, som drepte den kreften og sparte Donovan Weerts liv bak der. Det stemmer.

217 Hva er disse tingene? Se her, folk her i Phoenix. Legg merke til mennesker som har trodd på dette. Se de menneskene som har dette, som legger hendene sine på dere. Se hva som skjer. Det er livgivende kraft. "Disse tegn skal følge dem som tror." Hvis de legger hendene sine på de syke, denne livgivende kraften, ørn til ørn, noe kommer til å skje. Nå, en ørn til en hauk vil ikke virke. Ørn til ørn, letter fra gårdsplassen, til det Himmelske. "Disse tegn skal følge dem som tror," når de begge er i tro.

218 Se denne samme livgivende Guds kraft representert i disse to profetene, Elias og Elisa. Legg merke til, samme ord. En av dem blir tatt opp, den andre ble tatt opp. Blir tatt opp og ble tatt opp. Ser dere? Han ble tatt opp. Vi blir tatt opp. Tatt opp med dem, møter dem i luften. "Bli tatt opp for å møte dem i luften."

219 Legg merke til, en fugl må ha to vinger for å være i balanse. Stemmer det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Elias var forvandlingsvingen, Elias. Elisa var en oppstandelsesvinge. Ser dere? Begge to, sammen, representerer de hellige som lever og de hellige som har gått bort.

220 Husk, levendegjort for å se fortiden, forhengene. Hvordan disse menneskene ble levendegjort der tilbake til å se forbi forhenget og se ned i denne tid. Disse profetene!

221 Se på Paulus, sa at hvordan disse menneskene i de siste dager ville være, oppføre seg og kalle seg kristne. Han var en profet, full av den livgivende kraften, forutså at det skulle skje. Vi tror det. Gjør vi ikke? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Han tok imot livgivende kraft.

222 Se på den livgivende kraften i dag, som forutsier ting uten at én hendelse bommer. Ikke én gang har det sviktet. Livgivende kraft. Ikke et menneskes kraft. Guds kraft. Kraften, skjøtet på Påsken, den oppstandne Jesus som sendte skjøtet tilbake, for å garantere oss at vi allerede er levendegjort med Ham.

223 Legg merke til dette. Dere husker den lille boken, Forretningsmennene her, *Se Bak Tidens Forheng?* Jeg begynner å bli eldre, og vet at mine dager blir kortere. Jeg blir helt. . .

224 Jeg spiller det lille stykket som de damene sang for en stund siden. Jeg har hatt den i omtrent atten, tjue år nå. *Jeg ønsker å snakke ut om det, Herre.* Og komme ut der og går i bønn, så kommer denne livgivende kraften. Jeg er uthvilt. Jeg så opp Dit. Jeg sier, "Se der borte."

225 Jeg husker den morgenen, da jeg ble tatt tilbake. Og min kone, som sitter bak der, lå i den samme sengen som meg den morgenen. Jeg ble vekt opp, og så opp. Og der er hun, sovende. Jeg sa, "Hvis jeg skal gjøre noe for Herren, bør du helst skynde deg, gutt. Du er over femti." Da tok den Hellige Ånd meg bort, og jeg så bort Dit. Jeg så disse hellige, like så sikkert som at jeg står her ved denne talerstol, med denne hellige Bok liggende her, og en Evangeliets forkynner.

226 Har jeg noen gang fortalt dere noe i Herrens Navn som ikke har skjedd? Hvis jeg gjorde, vil jeg at dere skal fortelle meg det. Hver gang, har det vært fullkomment på plattformen? Hver gang, har det skjedd akkurat slik Han sa? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Dette var SÅ SIER HERREN.

227 Jeg stod der, så over den tiden. Jeg så titusener ganger tusener komme, unge menn og kvinner, springende, kastet armene sine rundt meg, og ropte. Jeg ser meg tilbake og ser meg selv liggende på sengen. "Å Herre, la meg se bak tidens forheng."

228 Hva er det? Det er livgivende kraft som vil ta oss bort. Denne veldige livgivende kraften. Denne livgivende kraften kommer i disse siste dager.

229 Det er hva jeg er i Arizona for, akkurat nå. Det er mange mennesker som sitter her, som stod akkurat her i Phoenix og hørte meg fortelle dere fra denne plattformen, "SÅ SIER HERREN." Hvor mange husker det? "Gå nå. Noe er i ferd med å skje."

230 Jeg så syv Engler komme. Omtalte ikke magasinet *Life* det, som Dens tåke fløt tvers over her, tjuesyv miles høy, og tretti miles bredt? Sitter ikke Fred Sothmann, disse andre, Gene Norman og dem, bak der? Stod rett der da disse syv Engler kom tilsyne akkurat der på åsen. Det rystet fjellene milevis omkring, slik som det. Der stod syv Engler. Og kastet et sverd i hånden din, sa, "Gå hjem og åpne disse Syv Segl som er gitt." Og her er de, det virkelige mysteriet om ekteskap og skilsmisse, og slangens sæd, og alle disse andre ting som har blitt kranglet om. Det er SÅ SIER HERREN.

231 Hva er det? Denne livgivende kraften kommer til Menigheten, gjør Henne klar, denne timen som vi går i møte. Livgivende kraft!

Å Gud, hjelp oss å ta imot Den. Hjelp oss til å tro Den.

232 Se, kommer bare an på hvilken holdningen du har til Den, om Den kommer til å gjøre deg noe godt eller ikke, da. Forstår dere? Dere må tro Det. Tror dere Det ikke, vil Det ikke gjøre dere det grann godt.

233 Hvordan gamle Samuel stod der foran dette folket, og sa, "Har jeg noen gang fortalt dere noe i Herrens Navn som ikke skjedde? Har jeg noen gang tiggert dere om penger for å leve på?"

"Nei, men vi vil ha kongen uansett."

234 Det er måten menigheten er på i dag. De vil ha sine egne ideer. De vil ikke gi deg den minste oppmerksomhet. De går bare rundt i ring. Vel, det bare viser at den livgivende kraften ikke er der.

235 "Åh," sier du, "Vel, jeg talte i tunger. Jeg hoppet og jeg ropte." Det er helt greit.

236 Men om den livgivende kraften er der, vil du gjenkjenne. Som den lille ørnen. Det er mammaen hans. Det er Ordet. Det er SÅ SIER HERREN. Det er hva Gud lovet. Det er hva som ble forutsagt. Det er nøyaktig hva som skjedde. Vi er over enhver skygge av tvil, potensielt i oppstandelsen akkurat nå, de hellige gjør seg klare til å bli tatt opp i luften.

237 Så, Jesus, så full av denne livgivende kraften, sa, "Hvis dere kan ødelegge dette tempelet. Som tok dere førti år, trodde dere, å bygge. Jeg vil reise det opp på tre dager."

238 Hvorfor? Hvorfor kunne Jesus si det? Ønsker å spørre dere. Hvorfor kunne Jesus si en ting som det? Han visste Det Han var. Amen. Jeg skulle ønske jeg fikk det til å sitte. Han visste Hvem Han var. Han visste at hvert Ord Gud hadde skrevet om Ham der inne, det hadde Han oppfylt. Han visste at Han var Den David snakket om.

239 Vet dere at dere er de som Bibelen snakker om? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Vet dere at deres posisjon

er i Kristus? Hvis du er i Kristus, er du en ny skapning. Vet dere at dette Ordet er akkurat som hverdagsliv for dere? Vel, sannelig. Det er ditt. Du er en ørn. Det er din Mat.

²⁴⁰ Han visste, at ved Guds kraft, ville Han gjøre det fordi det var profetert at Han ville gjøre det. Det er grunnen til at Han ikke var redd for å si, "Ødelegg dette tempel. Jeg vil reise det opp på tre dager, fordi David sa, 'Jeg vil ikke etterlate Hans sjel i helvete, heller ikke vil Jeg la Min Hellige se forråtnelse.'" Han visste at ikke én celle i hans kropp ville gå i forråtnelse. Og den går i forråtnelse etter syttito timer. Han sa, "Ødelegg dette tempel. Jeg vil reise det opp igjen, på disse tre dagene." Hvorfor? Han var så full av denne livgivende kraften som levendegjorde hvert Ord. Han så tilbake og så hvert Guds Ord skrevet om Ham, og profeten sa Han oppfylte det. Han visste at det ville bli oppfylt også.

²⁴¹ Nå, hvert Ord som Gud sa, har din ånd sagt "amen" til Det, har Det blitt oppfylt i ditt liv, som en troende?

²⁴² Holder du noe tilbake, sier, "Vel, min menighet forkynner annerledes"? Vær da forsiktig, hauk.

²⁴³ Legg merke til dette. Ørner tror. Det er ingen spørsmål for dem. De tror Det. Følg med.

²⁴⁴ Nå, Han visste at det ville skje fordi Ordet sa Det ville. Og hvert Ord skrevet om Ham måtte gå i oppfyllelse. Han visste at Det var skrevet ved Guds kraft, av de hellige profeter som hadde profetert at Han ville gjøre det.

²⁴⁵ Og profeti svikter aldri. Det kan ikke. Guds Ord kan ikke svikte. Og det er skrevet i . . . ved Ånden at . . . Og nå, også, den Ånd som reiste opp Jesus fra de døde, hvis Den bor i ditt vesen, din kropp, vil Den også levendegjøre din dødelige kropp. Da, skyt den, brenn den, gjør hva du vil, gjør narr av den, riv den ned, avvis den, gjør hva du vil. Gud vil reise den opp, for Han sa at Han ville. Og enhver Guds hellig har det løftet i seg, vet at det er Sannheten. Så frykt ikke broder, vi er allerede i Påsken.

²⁴⁶ Se nå på forvandlingen, rett før vi avslutter. Forvandle, forvandlingen, vi er alle representert der i forvandlingen. Se hva vi ser i dag. Legg bare merke til hva vi ser i dag, Guds livgivende kraft. Vi var alle der. Der var de døde hellige, representert i Moses. Der var oppstandelsen. Og Jesus Kristus herliggjort. Elisa . . . Moses, Elias, og Jesus, alle stod på fjellet. De døde hellige, de borttrykkede hellige. Og Jesus herliggjort. Åh, du!

²⁴⁷ Vel, sier du . . . Jeg hørte en kar si. De vil si, "Dere folk, hvorfor, hvis dere hadde denne slags kraft, burde dere gå ut og fortelle folk hva dere kan gjøre." Det være langt fra en ekte kristen, å si en ting som det. Ser dere? Vi gjør absolutt ikke krav på å ha noen kraft. Å . . .

²⁴⁸ Men én ting gjør vi. Da de så seg omkring, med all denne kraften på seg, "Så de bare Jesus." Og den ekte, sanne

troende bryr seg ikke om hvorvidt han støtter en konfesjon, eller noe vedrørende det. Han ønsker bare én ting, at du skal se denne herliggjorte Kristus, alt som betyr noe. En ekte, sann Forklarelsens Berg-opplevelse herliggjør bare Jesus Kristus. Den herliggjorde ikke Moses, herliggjorde ikke Elias, herliggjorde ikke dem selv, herliggjorde ikke noe annet, men de så den herliggjorte Kristus. Og enhver sann troende, det er hva som er i hans hjerte, å herliggjøre Jesus Kristus. Det er hva han prøver å få folket til å se.

²⁴⁹ Ikke si, “Vel, hvis du kommer og blir med i våre grupper, hvis du kommer og gjør *dette* eller gjør *det*.” Åh, ikke gjør det. Ikke gjør det.

²⁵⁰ Se Guds Ord, som er Kristus, opphøyet; og oppfyller løftet til denne dag, i denne store oppstandelsens time. Legg merke til dette. Og det gir dem glede, å vite at vi er med Ham, et kjød av Hans kjød, og ben av Hans ben. Hvilken glede! Det er den eneste tingen en ekte troende bryr seg om.

²⁵¹ De bryr seg ikke om en konfesjon. De bryr seg ikke om en organisasjon. De bryr seg ikke om hva de andre kvinnene mener. De bryr seg ikke. Slett ikke. De vil ikke gjøre disse tingene som . . . disse andre kvinnene gjør. De . . . Disse menn vil ikke gjøre de tingene. De vil ikke henge omkring og dulle med en eller annen organisasjon, forsøke å ikke bli støtt ut, og redd for at de ikke skal ha et levebrød. De bryr seg ikke om de tingene. Det er meningsløst for dem.

²⁵² Det er bare ett hjertens begjær, det er å se Jesus Kristus herliggjort. Deres livsførsel må være med Gud. Den må absolutt, ingen ting annet, men kun Jesu Kristi herlighet. Og hva er Jesus? Ordet. Stemmer det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Nå, legg merke til, og se Hans samme stadfestede metode som beviser Hans oppstandelse. Nå, hva er det? Ser ditt liv, ved Hans lovede Ord som Han sa, “Han er den samme i går, i dag og for evig,” og beviser at Han fremdeles lever.

²⁵³ Jeg bryr meg ikke om enhver dør i landet er lukket for meg. Det, jeg er . . . Som jeg sa, jeg ble femti-seks forleden dag. Jeg kunne bli revet bort. Jeg er i hjerteinfarkt-alderen. Jeg er helt i denne andre alderen, og alt mulig annet. Vel, hva så? Det gjorde ingen forskjell for meg da jeg var et barn. Det gjør ingen forskjell for meg nå, hvilken time mitt nummer blir ropt opp, og mitt kort ut av bunken. Jeg bryr meg ikke om de noen gang visste at jeg levde på jorden. Det spiller ingen rolle for meg. De trenger ikke å ha noen store monumenter og store bygninger for å si at jeg var her på jorden.

²⁵⁴ Bare én ting vil jeg at de skal vite, å vite at “Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig.” Og i mitt hjerte bevarer jeg Hans skjøte. Og jeg vet at en dag. . . Selv om jeg kanskje drukner i sjøen. Jeg kan bli drept i Afrika. Vet ikke hva som vil

skje med meg. Men en ting vet jeg, jeg har skjøtet. Halleluja! Enhver dør kan være lukket. Det spiller ikke den minste rolle for meg. Jeg prøver ikke å herliggjøre en eller annen mann eller en eller annen organisasjon, heller ikke meg selv, eller noen av gruppene, eller noe annet. Jeg ønsker at folk skal se at Jesus Kristus er oppreist fra de døde, og at Hans Ånd lever. "Han er den samme i går, i dag og for evig."

²⁵⁵ Ikke å undres at Jesus sa, "Frykt ikke. Jeg er Han som var død, men Jeg lever for alltid."

²⁵⁶ "For nå er vi gjenløst av Ham, og har oppstått med Ham, og sitter nå (ikke kommer til å) i Himmelske steder i Ham." Nå, når vi har denne Ånden i oss, skjøtet, viser det at all tvil har blitt strøket ut. Hva? Kristus lever. Ikke *jeg* lever. Ikke *meg*. "Kristus lever i meg." Ikke *du* lever, men Kristus lever i deg. Fordi Hans levende Ord lever i deg, viser at alle nedtegnelser av alle dine metodist-, og baptist- og pinsevenn-idéer, og alt mulig annet, ble strøket ut. Og Jesus Kristus. . .

²⁵⁷ Som på Forklarelsens Berg, alle profetene og alt annet er fullendt. Alle dagene til lutheranerne, metodistene, presbyterianerne, de er ålreit, men, "Dette er Min elskede Sønn. Hør dere Ham," Ordet til denne time, timen for Seglene. Når alle mysteriene der tilbake, som har vært skjult alle disse årene, de er, denne store tidens pyramide ble slått bort, toppsteinen, få den slepet ned slik at Davids stjerne vil senke seg ned i Dens sted. Og den levende Guds store Menighet vil bli oppreist som en ørns vinger, båret ut dit inn i Herligheten. Ja.

²⁵⁸ Nå i, nå i, i våre kroppar. Med å tale i nye tunger. Med profetering og forutsigelse. Legge hendene på de syke og de blir friske. Verden, død, og alle verdens ting. Vi har gått fra død til Liv og nå har vi kraften. Halleluja!

På den oppstandelsens morgen,

Da dødens segl vil bli brutt,

Vi skal oppstå, (Halleluja!) vi skal oppstå.

(Amen!)

²⁵⁹ Det er ikke nok djevler i helvete til å holde oss fra å gjøre det. Vi ble forutbestemt av Gud til denne time. Guds Ord åpenbarer Seg rett gjennom oss. Og vi lever i Guds Nærvær, ved Guds Ord-løfte. Ikke en djevel i helvete kan holde meg fra å oppstå. Finnes ikke en dør han kan smelle i ansiktet mitt på den morgenen. Seglene har blitt brutt. Halleluja!

²⁶⁰ Jeg er fri. Jeg er en ørn. Jeg er ikke lenger i et bur, men jeg er fri. Jeg har oppstått fra de døde, inn i det nye Livet til Jesus Kristus. Ikke bare meg, men enhver mann, kvinne, gutt eller jente som sitter her, som har blitt fylt inn i denne Guds Ånd, er en ny skapning i Kristus. Og du er en ørn.

²⁶¹ Vi lever i dag, og nyter oppstandelsen i all evighet. Fordi Han lever, lever også vi. Og Han lever oss, gjør oss levende. Og

den Ånd som reiste Ham fra de døde, som bor i våre vesener, skal levendegjøre våre dødelige kroppar, på den store Evige Påske. Ære være Gud!

262 Åh, ta verden, ta hva enn du vil, men gi meg Jesus. Amen. Jeg elsker Ham. For meg er Han hele verden.

263 Og fordi at du er en del av Ham, er jeg en del av deg, og du er en del av meg. Og sammen er vi en del av Ham.

264 Åh, kristen, hvilken anledning vi har! Vi har muligheter som Paulus aldri drømte om å ha. Vi har muligheter som Enok, og Elias, og alle disse aldri hadde, mulighetene vi har nå.

265 Og det er et lite får der ute et eller annet sted, og Han vil ikke bli tilfreds før denne ene kommer inn i folden. Ved Guds hjelp, og ved en visjon, og SÅ SIER HERREN, vender jeg tilbake over havet. Dette siste fåret kan være en svart en der nede, for alt jeg vet, hvor de ikke en gang tror de har en sjel. Men Gud vet bedre. Jeg kommer til å lete til den siste dag i mitt liv, for å finne denne ene, hvor enn den er.

266 Jeg håper jeg ikke har fornærmet noen av mine brødre ved å si disse strenge tingene. Jeg. . . Ikke at jeg ikke vil at dere skal gå til kirken. Visst vil jeg at dere skal gå i kirken. Gå til den kirken du ønsker å gå. Men bare ikke la det være ditt håp, si, "Vel, jeg tilhører *denne*, eller jeg tilhører *det*." Åh, broder, søster, tilhør Kristus. Gå i kirken, men tilhør Kristus. Amen.

267 La det—la det potensialet, hvis det ikke er i deg, levendegjøre deg akkurat nå til Liv. Vil du ikke bare motta Den nå?

268 Dette rommet er fullt av Den. Jeg føler Den over hele meg. Jeg vet at Den er her, Guds kraft, den store Seeren av visjoner, den store Forutsigeren som kan fortelle tingene og det svikter aldri, den store Ene som kan tale og intet menneske kan si det er "nei," en Mann kan åpne og ingen menneske kan stenge. Han som var død er nå levende, og i live i dag, her i Phoenix, og går iblant de nyfødte blomstene.

269 Ikke å undres, på den Påskemorgenen, at det lå små tåredråper av dugg på hver liljes kinn og hver rose. Hvorfor? Den visste at den var tatt opp gjennom bakken, og et eller annet sted er det en Evig blomst som blomstrer. Den vil ta sin plass en dag. Det stemmer.

270 Ikke å undres at gledesårer kan strømme nedover våre kinn. Ikke å undres at våre hjerter skjelver og bever når vi kan føle den samme forvandlende kraft komme inn i våre liv og fylle oss, til og med for å la oss snakke på et språk som kommer fra Himmelen.

271 Vi er så levendegjort opp i Hans Nærvær der, profetere, forutse, forutsi, og alt treffer fullkomment med Ordet. Hvis det profeteres i motsetning til Det, ikke tro det. Men hvis det er med Ordet, er Det allerede sagt, SÅ SIER HERREN.

272 “Frykt ikke. Jeg er Han som var død, og lever for alltid.” Det er Guds Påskesegl som forsegler enhver bokstav i dette Ordet inn i ditt hjerte. Hva er seglet? “Dere er skrevne brever, lest av alle mennesker.” Dere vet det. Men når Gud har gjort krav på deg, har Han forseglet deg med Påskeseglet, at du er oppstått med Kristus, og du er en ny skapning.

273 Hvis du ikke har blitt forseglet denne morgen, gjør det mens vi bøyer våre hoder.

274 [En broder begynner å tale i andre tunger. Tomt spor på lydbandet—Red.]...Herre. Hørte dere det? [Forsamlingen sier, “Amen.”]

275 Tenk nå, med hodene deres bøyd. Romerne 8:11, “Hvis det er slik at Ånden som reiste opp Kristus fra de døde er i dere, vil Den også levendegjøre deres dødelige kropp.”

276 Hva kan vi se fram til, folk? Hva er det som gjenstår? Se på Formosa og hele verden. Og atomraketter og alt mulig annet helt klare til å treffe verden, og bare så nervøs, og redd, og skrikende. Og disse film-imitatorene er på, der ute, bare forteller alle slags vitser, akkurat som en gutt som går gjennom kirkegården og plystrer om natten, og prøver å få folk til å tro at alt er helt i orden. Bli ikke forført. Herrens Komme er for hånden.

277 La dere merke til dette, her om dagen kom en fisker opp og fortalte meg, satt der nede i bukta, at, et eller annet slags kupert punkt eller noe her nede. Og hvordan, at, lenge før det jordskjelvet rystet borte i Hellas, all fisken som vanligvis biter omtrent på den tiden på morgenen, de beitet ikke. Hva var det? De var ikke på overflaten. Den andre gangen det skjedde, hendte det samme. Han visste der og da at noe kom til å skje. Fisken beitet ikke på den tiden.

278 Og alle måkene og tingene som før seg på fisken, de sluttet å spise. Så tidlig på morgenen, det er da de spiser. De bare satt bare oppe på bredden, kom seg bort fra klippene og ting. For bare etter noen få minutter, begynte rødalgene å koke opp og ut av jorden, fra havbunnen. Ser du? Disse fiskene visste det før det skjedde.

279 På vei inn i India, leste jeg avisen, sa, “Jordskjelvet må være over.” I dagevis ville ikke de små fuglene komme tilbake til sine reder i klippene. Husdyra ville ikke stå omkring leskurene under...i skyggen, den varmeste tiden på dagen. Sauene stod midt ute på jordet og lente seg mot hverandre. De ville ikke gå opp omkring de klippene, to eller tre dager før jordskjelvet inntraff.

280 Hvorfor? Disse sauene visste det. De visste at noe var i ferd med å skje. Disse fuglene visste at noe var i ferd med å skje. Disse måkene visste at noe var i ferd med å skje. Disse fiskene visste at noe var i ferd med å skje. Det er den samme Gud som ledet de dyra inn i arken.

²⁸¹ Kan dere ikke se, Åndsfulde mennesker, at noe er i ferd med å skje? Ikke se etter noe stort globalt, et eller annet, som farer over, ikke noe annet enn Herren Jesu Komme. Husk, bare husk Herrens Ord og løfte.

²⁸² Vil dere ikke komme inn fort? Kom dere bort fra de store veggene. Oppstandelsen er nær for hånden nå. Hvis det er noen her som ikke vet at de vil gå i den oppstandelsen, og ikke er sikre på om de har denne oppstandelsens kraft hvilende i seg!

²⁸³ Selv om likormene ødelegger den, selv om en atombombe sprenges midt iblant dere, vil den aldri ødelegge denne livgivende oppstandelsens kraft. Nei, nei. Søster, broder, ditt dyrebare navn er skrevet i Livets Bok hos Lammet der oppe. Ikke noe menneske kan viske det ut. Det er ikke nok slipemiddel i verden til å slippe navnet ditt av Boken Der hvor Hans Blod har kjøpt det.

²⁸⁴ Hvis du ikke er sikker på det, ikke—ikke ta sjansen på det nå. Forstår du? Kanskje du vil ta en sjanse på å løpe gjennom en veisperring ett eller annet sted og ikke bli drept, men du kommer ikke til å løpe gjennom denne veisperringen. Nei, nei. Du kommer til å få det. Du trenger ikke. Det er et rødt lys som blinker nå. Ta en omkjøring, ta en omkjøring forbi dine egne ideer, ta en omkjøring forbi verdens ting.

²⁸⁵ Kom. La oss bli oppreist sammen i denne veldige Påsketid, den store feiringen av Påske. Kan du feire den i ditt hjerte denne uka? Hvis du ikke kan, vil du bare løfte hånden din til Gud?

²⁸⁶ Si, "Gud, jeg er ikke sikker på det. Jeg vet bare ikke om jeg kan gjøre alt dette eller ikke. Vil Du hjelpe meg? Jeg kommer til å løfte hånden min til Deg, Herre. Hjelp meg." Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Det er bra. "Jeg—jeg—jeg vil ha Deg, Herre. Hjelp meg. Jeg—jeg ønsker—jeg ønsker å bli oppreist. Jeg—jeg ønsker å bli. Jeg ønsker å ha potensialet akkurat nå. Jeg ønsker å vite om det stemmer. Jeg ønsker å vite at det er riktig, Herre. Jeg vet, kan ikke ta fei- . . ." Du vil ikke gjøre noen feil da. Det kommer ikke. . . det kommer til å være for seint. Nå er dagen. Du! Nå er dagen. Ikke vent.

²⁸⁷ For ikke lenge siden forkynte jeg. Det var en gammel farget mann som kom bak der på baksiden av bygningen og møtte meg. Sa, sier, "Pastor, jeg vil si deg no'. Jeg sier at du har rett." Han sa, "Jeg sa til Herren for lenge siden at jeg vil ha billetten i hånda den morgenen. Jeg vil vite at den er merket riktig." Sa, "Det kommer til å være mange problemer der nede ved elva." Han sa, "Jeg—jeg—jeg kommer ned den elva." Han sa, "Jeg—jeg vil ikke ha noe trøbbel der. Jeg vil gjøre alt rett her oppe." Det stemmer.

²⁸⁸ Har du ditt visa? Hvis du ikke har ditt visa. . . Du har kanskje et pass, men om du ikke har ditt visa kan du ikke komme inn i Landet. Du vet det. Har du alt ditt klart? Hvis det ikke er, er akkurat nå tiden å gjøre det.

289 Frykt ikke, hvis du er litt redd. Nå, det var kanskje rundt hundre hender som gikk opp her inne. Så om du er bare littegrann redd, la oss nå bare avklare det.

290 Nå, jeg vet at vi har forskjellige måter. Noen menn sier, "Kom opp, la meg ta deg i hånden." Andre sier, "Kom fram, knel ved alteret." Nå, det er fint. Jeg har ikke ett ord å si imot det, i det hele tatt, ikke en ting, hva som helst som vil frelse.

291 Men la meg bare fortelle dere min måte. "Så mange som trodde, så mange. . ." Å komme til alteret vil ikke få deg til å tro. Å ta forkynneren i hånda vil ikke få deg til å tro. Men hvis du er kalt av Gud, og du er en ørn til å begynne med, vil bare et rop fortelle deg. Du vil tro. Hvis du virkelig tror det, vil jeg be med deg.

292 Kan dere forestille dere denne lille ørna bli værende på den gårdsplassen noe lenger? Nei, nei. Mhm. Nei. Ikke bli her noe lenger, venn. La oss—la oss Bortrykkes nå. Guds nåde er her for å gjøre det.

293 Himmelske Far, vi innser at vi kommer ned mot denne avsluttende time. Vi har ikke for lenge igjen å være her nå. Ikke på grunn av vår alder, men på grunn av tiden. Vi tror det er mang en ung person som sitter her, som vil leve når dette skjer. Det kan endog skje i dag. Vi kjenner ikke minuttet eller timen. Men Herre, Du fortalte oss, "Når dere ser disse ting skje," og de har funnet sted over en lang tid nå.

294 Vi vet vi er langt over, i følge vitenskapsfolkene. For seks, sju år siden var vi tre minutter på midnatt. Vi vet ikke hvor mye tid det er, som tikker videre, men vi vet vi er nesten der.

295 Å Gud, å ha denne sikkerheten: å se at vårt hjerte understreker hvert Guds løfte med "amen", å se at Ånden Selv, som har kommet inn i oss, levendegjør vårt vesen.

296 Gud, la mine brødre se det denne morgen. La mine brødre se det, at den Ånden kommer inn og gjør levende til Ordet. La mine søstre se den samme tingen, Herre. Og da, hvis de ser noe som ikke vil la dem bli levende til det Ordet, Å Gud, må de bli kvitt det så fort som bare det. Gi det, Far. Det er alt i Dine hender nå. Jeg vet at jeg har sviktet i mange ting, og fortsetter å svikte, men Herre, jeg har gjort alt jeg vet å gjøre. Nå er det i Dine hender. De er Dine. I Jesu Navn, ta imot dem, Far.

297 Nå, for deg som er her og som har behov for helbredelse for din kropp. Hvor mange troende er her? Løft opp hendene deres. "Jeg er en troende, så langt jeg kjenner mitt hjerte." Hvor mange innehar? Du vet, hevet over enhver tvil, at i ditt hjerte, akkurat nå, har du blitt oppreist fra de døde? Vet du? Åh, du! Hva kunne da skje i et møte som dette? Jeg vet jeg er sen, men hva kunne skje akkurat nå? Bare tenk på hva som kunne skje. Potensialene ligger like i deg. Ser dere? Du, med

hånden din oppe, du har gitt et slags—slags løfte, til Gud, at, “Jeg vet at noe har skjedd med meg. Jeg er kanskje ikke der hvor jeg burde være.”

²⁹⁸ Heller ikke er jeg. Nei, sir. Jeg er langt unna der jeg burde være. Men jeg vet denne ene tingen, jeg har gått fra død til Liv. Jeg vet at noe har skjedd med meg. Mange. . . Ikke som en gammel mann nå, men for mange, mange år siden, skjedde det.

²⁹⁹ Og jeg vet, den dagen da jeg gikk inn på det sykehuset, da jeg fikk min store utfordring. Jeg så kona mi dø. Jeg ropte for livet hennes. “Og hva annet har jeg gjort enn å stå på gatehjørnet, og forkynne og be for de syke?”

Og da sa satan, “Vel, Han vil ikke svare på bønningen din.”

³⁰⁰ Jeg så henne dø, men jeg vet at denne oppstandelsens kraft var i henne. De beina skal reise seg igjen.

³⁰¹ Jeg så min lille baby ligge der. Og jeg la hånden min på, sa, “Gud, ikke ta den.”

³⁰² Så ut som om Han trakk forhenget ned, sa, “Jeg vil ikke en gang høre deg lenger.”

³⁰³ Satan sa, “Der har du det. Bare ett ord. . .” Han visste bedre enn å fortelle meg at det ikke var noen Gud, for jeg visste det. Men han sa at Han ikke elsket meg, Han bryr seg ikke om meg. Ser du? Enhver fornuftig ting, sa, “Du er bare en ung mann, bare tjue år gammel. Der ligger kona di, ligger her nede på et likhus. Og her er babyen din på vei dit. Og—og bare. . . Du sa Han var en stor Helbreder, og Han er alt *dette*. Og se, hva gjør Han? Ett ord, Han ville ikke en gang trengt å tale det, bare se ned dit og si. Bare nikke Sitt hode, det er alt som ville skje, og den ville ha blitt helbredet. Men, du skjønner, Han elsker deg ikke. Han bryr Seg ikke om deg. Lar babyen din dø rett der nå, og til og med nekte å høre dine bønner i denne mørke time.”

³⁰⁴ Alt han sa var absolutt sannheten. “Så hva har du gjort? Arbeidet hele dagen lang, til du nesten ikke klarte å stå oppreist. Og så sitte oppe hele natten, til klokken tolv og ett. Står på gatehjørnene og forkynner. Gjør sykebesøk på sykehus. Bare kommer inn og sitter ned, en stol, sitter der og sover en time eller to, og går tilbake på jobb igjen. Neste kveld, den samme tingen. Og her er du, omtrent tjue-en, tjue-to år gammel. Enhver venn, enhver ung dame, enhver ung mann som du noen gang har omgått, kalte deg en gal eksentriker. Hva har du gjort? Du har gjort en narr av deg selv. Ser du det ikke?” Jeg var nesten klar til å si meg enig med ham.

³⁰⁵ Og Noe nede i meg, det var denne livgivende kraften. Jeg sa, “Herren gav og Herren har tatt bort. Velsignet være Herrens Navn.”

Når alle mine håp faller i grus,
 Da er Han hele mitt håp og min tilflukt.
 For på Kristus, den . . .
 [Tomt spor på lydbåndet—Red.] . . .synkende
 sand.

Åh, Han skal komme med triumferende
 tilrop,
 Måtte jeg da i—i Ham bli funnet,
 Kledt i Hans rettferdighets klær.

³⁰⁶ Ikke i mine egne. Jeg har ingen. Mine er skitne, møkkete
 filler. Jeg ville aldri prøvd å komme til Himmelen på min
 forkynnelse. Ville aldri prøvd å komme til Himmelen på mine
 visjoner. Jeg går til Himmelen fordi jeg eier Hans nåde i mitt
 hjerte. Hans nåde, det er derfor jeg drar. Det er slik vi drar.

³⁰⁷ Åh, venn, du er en del av dette Legemet. Dere er Guds små
 barn. Nå, jeg sier dette for å bygge deres håp. Om dere fant . . .

³⁰⁸ Om jeg har vunnet deres gunst, har fortalt dere Sannheten.
 Og det jeg har fortalt dere, er—er profeten sa, fra år tilbake.
 Ikke at jeg gjør meg selv til Hans profet. Nei, sir. Men jeg
 forteller dere Sannheten. Har Han noen gang sagt noe annet
 enn det som var rett? Jeg har kjent dere nå i rundt noen og
 tjuve år, her i Phoenix, siden den sangen, *Jeg ønsker å snakke
 gjennom det med Ham*, borte i broder Outlaws menighet, tror
 jeg det var, og broder Garcia. Har jeg noen gang fortalt dere
 noe i Herrens Navn som ikke skjedde?

³⁰⁹ Husk, det er bare ett håp. Få tak i denne livgivende
 kraften. Den vil holde deg. Når alt annet har sviktet, vil Den
 holde deg.

³¹⁰ Noen av dem sa, “Bevarte du din religion, broder
 Branham?”

Jeg sa, “Nei. Den bevarte meg.”

³¹¹ Den bevarer meg. Jeg bevarer ikke den. Det er ikke
 hvorvidt jeg holder ut eller ikke. Det er hvorvidt Han holdt ut
 eller ikke. Det er Han som holdt ut for meg.

³¹² Han måtte ikke. Engler var plassert i hvert tre, sa, “Bare
 løsne på fingrene dine. Bare pek. Du trenger ikke å ta det fra
 korset. Bare pek din finger, og betrakt det.” Se den spottende
 gjengen. Men om Han hadde gjort det, kunne ikke jeg hatt
 dette vitnesbyrdet i dag. Du kunne ikke ha hatt det. Men fordi
 Han forble med korset, Han holdt ut der, det er derfor jeg
 holder ut sammen med Ham.

På Kristus, den faste Klippe, står jeg
 Alle andre grunnvoller er synkende sand.

³¹³ Nå, hvis dere er syke, vil dere legge hendene på hverandre.
 La oss be. Bare legg hendene dine på noen ved siden av deg.
 Uansett hva som feiler deg, ha tro nå. Hvis jeg noen gang
 fortalte dere Sannheten, gjør jeg det nå. Forstår dere? Jesus sa,

“Disse tegn skal følge dem som tror.” Og dere er troende, bare løft hendene deres. Ikke tvil. Det er en stakkars, lidende person du har hendene dine på. Noen har hendene sine på deg.

³¹⁴ Husk, denne livgivende kraften, den kraften som reiste opp Jesus fra graven. Ha nå tro i hva du har i din—i din egen kropp. Det kommer til å hjelpe den personen du har hendene dine på. “Hvis Den bor i dere, vil Den også levendegjøre deres dødelige kropp.”

³¹⁵ Kjære Gud, som jeg står her denne morgen, som vi nærmer oss middagstiden, når det omtrent var på denne tiden av dagen at Jesus ropte, “Min Gud, Min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg? Jeg tørster.” Ikke å undres at profeten forutså det, og sa, “Alle Mine ben, de stirrer på Meg. De gjennomboret Mine hender og Mine føtter.” “Men Han ble regnet blant lovbyrterne. Men Han ble såret for våre overtredelser. Han ble knust for vår urettferdighet. Straffen ble lagt på Ham for at vi skulle ha fred, og ved Hans sår er vi helbredet.” Vi gjør krav på det denne morgen, Gud. Vi gjør krav på det.

³¹⁶ Om morgenen for denne oppstandelsen, følg med, denne stadfestede Sannhet som jeg har fortalt, Herre, fra Ditt Ord, i Guds Nærvær. Han er Dommer, og vi er vitner om at Han har gjenløst oss. Og i oss ligger, ved Guds nåde, denne oppstandelseskraften. Og våre venner er syke, de som hendene blir lagt på.

³¹⁷ Å Gud, vi utfordrer djevelen, i vår tros midte denne morgen, med hender lagt på folket, og jeg med mine hender strukket ut over folket. La enhver sykdom, enhver lidelse som prøver å holde folket, i nærværet til denne stadfestede Sannhet, komme ut. I Jesu Kristi Navn, må disse menneskene bli gjort fri i dag. Slik Bibelen, Ordene fra vår Gud har sagt, “Hvis de legger sine hender på de syke, skal de bli friske.” Og våre hender har vært oppe i været, mot Deg, Gud.

³¹⁸ Slik enhver plante på jorden drikker ved Din kilde. Og så sikkert som den planten, som er befruktet, drikker fra Din kilde, begynner den å bygges opp. Den begynner å vokse. Maisplanten, blomsten, hva enn det er som drikker i Din kilde, vokser opp imot Deg.

³¹⁹ Og denne morgen, har vi vokst tommer, Herre. Vi kan nå høyere opp. Vi drikker ved Din kilde. Vi er Dine skapninger, med oppstandelseskraften på innsiden av oss, Herre. Og vi ber at Du vil høre vår bønn for våre brødre og søstre. Og måtte enhver lidelse som hindrer disse kjære menneskene her, som innehar denne kraften, Herre, slippe dem løs, så de kan tjene Gud. Og den skal bli frisk, Herre. I Jesu Kristi Navn. Amen.

³²⁰ Tror dere Ham? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Forlate en slik ting? Hvordan kan du gjøre det? Du må bare, kan det se ut som, bare trekke deg selv bort. Føler dere det slik? [“Amen.”]

Jeg—jeg—jeg. . . Det er kanskje bare meg, at jeg er. . . Men jeg hadde en følelse, bare en rar følelse da jeg kom iblant folket, hvor dere sitter sammen slik som dette. Jeg vet, et eller annet sted, usynlig her. Akkurat som radio, televisjon, hva enn det er, som går gjennom dette rommet. Kristus er i dette rommet. Bare tenk, vår Gjænløser! Tony, Han er her. Amen.

³²¹ Og hvem kunne være mer lykkelig enn mennesker som eier, med bibelsk bevis på hvert Guds Ord som blir åpenbart, å se til og med på Engler og Hans Vesen, slik de har gjennom tidsaldrene! Og høre Ordene fra seerne, forutsagt og det skjedd helt presist. Og her er vi på tampen av Hans Komme. Åh, hvilken underfull tid!

³²² Vi skal se Ham. En av disse dagene, vil Han være her. Inntil Han kommer, vil dere be for meg? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Jeg har farlige vanskeligheter foran meg. Jeg vet det. Forstår dere? Og jeg møter hedninger som vil skyte deg, som om det var å ta en slurk vann, og du er bare betalt for. Du kommer på deres hjemmebane, djevler som utfordrer deg på Bibelen, like så lett. Men jeg har aldri sett et tilfelle hvor ikke vår Gud vant seieren. Jeg går i Hans Navn, i Herren Jesus Kristi Navn, det Evige Livs håp, oppstandelsen og Livet. "Han som lever og tror på Meg, selv om han var død skal han likevel leve. Og den som lever og tror på Meg skal aldri dø." Jeg tror at det er Guds Evige Ord. Tror dere det samme? ["Amen."] Vil dere be for meg? ["Amen."] Jeg vil be for dere. Må Gud våke over oss inntil vi møtes igjen.

³²³ La oss nå stå opp på våre føtter, bare et øyeblikk. (Har du noe du ønsker å si?)

La oss bøye våre hoder.

³²⁴ Det ville bare ikke være rett for oss å ikke synge denne lille sangen, ville det vel? Husker vi sangen vår, *Jeg elsker Ham*, er den i ethvert hjerte? La oss bare synge den. Kjære søster, vil du. . . Jeg ønsker å si at jeg også setter pris på spillingen din, søster. Ja vel.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
 Fordi Han først elsket meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre

Nå skal vi skifte sang.

Min tro ser opp til Deg,
 Du Lam på Golgata,
 Guddommelige Frelser.
 Hør meg når jeg nå ber,
 Åh, ta all min skyld bort,
 Åh, la meg fra denne dag
 Være fullt og helt Din!

325 Gjør ikke det noe med dere? Hvor mange liker den ekte hjerte...Jeg—jeg—jeg liker gledessanger. Sannelig gjør jeg det. Men når dere er i en ånd av tilbedelse, elsker dere ikke disse gamle, gode salmene? Jeg tror den Hellige Ånd beveget Seg over Eddie Perronet og dem som skrev disse fine, gamle sangene. Tror dere ikke det? Fanny Crosby, da hun skrev.

Gå meg ei forbi, min, O gode Frelser,
Hør mitt ydmyke rop.
Mens Du kaller på andre.
Gå meg ei forbi.

Du som er Kilden til all min trøst,
Mer enn livet for meg,
Hvem har jeg på jord som kan sammenlignes
med Deg?

Eller hvem i Himmelen foruten Deg?

326 Er ikke det vidunderlig? Det får oss til å ønske å synge *Jeg elsker Ham*. Ikke sant? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Nå, mens vi synger denne gangen, *Jeg elsker Ham*, la oss . . . Vi elsker hverandre. Hvis vi ikke elsker hverandre, da kan vi ikke elske Ham. Nå, la oss bare ta hverandre i hånden. Bare stå, og bare rekk ut over bordet et eller annet sted, ta hverandre i hånden.

Jeg...[Broder Branham snur seg fra mikrofonen og snakker med noen—Red.]

Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

La oss bøye våre hoder nå.

327 Kommer til å be broder Williams, unge broder Williams, om å komme hit bare et øyeblikk. Jeg vil spørre ham om han vil be til avslutning i denne forsamlingen.

328 Jeg elsker broder Williams, en ung kristen, som jeg i sannhet synes er en Kristi tjener, hans lille familie. Jeg har mye fellesskap med disse. Og disse dyrebare Moseley-guttene, og alle sammen, vi har vært sammen, og så mange av mine kjære venner her i Phoenix, som jeg elsker av hele mitt hjerte. Jeg tror, den morgenen i den visjonen, Han sa, "Alle som du noen gang elsket, og alle som elsker deg, har Gud gitt deg."

329 Tror at noen her omvender seg fra sin synd, nede på gulvet, en ung kvinne gråter.

La oss bare bøye våre hoder et øyeblikk for henne.

330 Kjære Gud, er dette det lille fåret som manglet i Phoenix? Jeg vet ikke, Gud. Du vet. Men en dag vil det bli. Men Far, dette er uten tvil en. Så jeg ber at Du må hjelpe henne akkurat nå. Åpne porten opp kjærlig, si, "Kom, Mitt barn. Kom inn fra den slitsomme, trette veien. Du har snublet der ute i mørket. Jeg kommer ut i dag for å hente deg. Det er Min Ånd som snakker til deg og som bringer deg inn i folden nå." Gi det,

Gud. Måtte denne unge kvinnen . . .like ved livets veikryss her. “Han som vil høre Mine Ord, og som tror på Ham som sendte Meg, har evig Liv.” Gi det, kjære Gud, til denne unge kristne. “Han som vil komme til Meg, vil jeg på ingen måte kaste ut.” Mens hellige står over den unge kvinnen, og ber.

³³¹ Husk, til og med Paulus, som ble steinet så ille at han var døende, og da de . . .? . . .hellige stod over og ba, kom livet tilbake. Fordi i kroppene til disse hellige var denne livgivende kraften som brakte livets ånd tilbake til Paulus. Gud, det kunne sannelig be bønnen, av død ut av . . .eller døden ut av personen, ved troens bønn, til liv. Gi det, kjære Gud.

³³² Velsign oss nå som vi venter på Deg. I Jesu Kristi Navn, vi ber.

³³³ Nå med deres hoder bøyd, vil jeg be broder Williams.

PÅSKESEGLET NOR65-0410
(The Easter Seal)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk lørdag formiddag, den 10 april 1965, for the Full Gospel Business Men's Fellowship International frokost ved Ramada Inn i Phoenix, Arizona, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org